فصل اول
پیچیدگی زمانی و مرتبه اجرایی

پیچیدگی زمانی (Time Complexity)

در ارزیابی یک الگوریتم دو فاکتور مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد یکی حافظه مصرفی و دیگری زمان مصرفی الگوریتم است. یعنی الگوریتمی بهتر است که فضا و زمان کمتری را بخواهد. البته غالباً در الگوریتم‌های این کتاب فاکتور زمان مهمتر از فضا می‌باشد. از آنجا که کامپایل برنامه فقط یکبار صورت می‌گیرد، لذا در مورد زمان، فقط زمان اجرای برنامه (T_{Run}) را درنظر گرفته و از زمان کامپایل صرف‌نظر می‌کنیم.

معمولاً بازدهی الگوریتم‌ها را برحسب زمان تحلیل می‌کنیم. در این تحلیل نمی‌خواهیم تک تک دستورات اجراءشده را شمارش کنیم زیرا تعداد دستورها به نوع زبان برنامه‌نویسی و نحوه نوشتن برنامه بستگی دارد. در عوض به میزانی نیاز داریم که مستقل از کامپیوتر و زبان برنامه‌نویسی باشد. به طور کلی زمان اجرای یک الگوریتم با افزایش اندازهٔ ورودی (n) زیاد می‌شود و زمان اجراء با تعداد دفعاتی که عملیات اصلی انجام می‌شود تناسب دارد. بنابراین بازدهی الگوریتم را با تعیین تعداد دفعاتی که یک عمل اصلی انجام می‌شود، به عنوان تابعی از ورودی تحلیل می‌کنیم.

مثال ۱ : تابع زیر جمع عناصر یک آرایه را در زبان C محاسبه می‌کند.

```
float  sum (float list[ ], int  n)
{
  float  s=0 ;       int i;
    for (i = 0;  i<n;  i++)
            s = s + list[i];
      return    s;
  }
```

در این برنامه اندازه ورودی همان n یا تعداد عناصر آرایه است و عمل اصلی s=s+list[i]; می‌باشد که n بار انجام می‌گیرد.

پس از تعیین اندازه ورودی یک دستور یا گروهی از دستورها را انتخاب می کنیم به طوری که کل کار انجام شده توسط الگوریتم تقریباً متناسب با تعداد دفعاتی باشد که توسط این دستور یا گروه دستورها انجام می‌شوند. این دستور یا گروه دستورها را «عمل اصلی» در الگوریتم می نامند.

به طور کلی تحلیل پیچیدگی زمانی یک الگوریتم عبارت از تعیین تعداد دفعاتی است که عمل اصلی به ازاء هر مقدار از اندازه ورودی انجام می شود. در واقع هیچ قاعده صریحی برای انتخاب عمل اصلی وجود ندارد و این کار معمولاً با تجربه و داوری درست صورت می پذیرد.

معمولاً پیچیدگی زمانی الگوریتم را با T(n) نمایش می‌دهند. در مثال فوق اگر عمل اصلی را دستور s=s+list[i]; فرض کنیم T(n) = n خواهد بود.

مثال ۲ : تعداد کل مراحل برنامه مثال ۱ را محاسبه کنید.

```
float  sum (float  list[ ], int  n)          0
{                                            0
  float  s = 0;                              1
  int      i;                                0
  for (i = 0;  i<n; i++)                     n+1
       s = s + list[i];                      n
  return  s;                                 1
}                                            0
                                            2n+3
```

در مثال فوق زمان اجرای هر عبارت ساده را مساوی ۱ واحد زمانی فرض می‌کنیم. عبارت ساده شامل زیر برنامه نمی‌باشد. یک عبارت ساده می‌تواند به اندازه یک دستور x = 2; کوچک باشد و یا مشابه دستور زیر طولانی، در هر حال هر دو را 1 واحد زمانی می‌گیریم :

```
x = 5 * y + 6 * a - 5 / w ;
```

توجه کنید } و { و نیز خط اول تعریف تابع و تعریف متغیر دستوراتی نیستند که توسط CPU اجراء شوند پس مرحله اجرائی آنها صفر است. در خط float s = 0; چون عدد صفر در s ریخته می‌شود پس یک مرحله می‌باشد. همچنین توجه کنید دستور داخل حلقه n بار انجام می‌شود ولی آزمایش کردن شرط حلقه در خط for به تعداد n + 1 بار صورت می‌گیرد. دستور return نیز توسط CPU باید اجراء شود. همانطور که قبلاً گفتیم اگر عمل اصلی را فقط خط ;s =s+list[i] فرض کنیم آنگاه T(n)=n خواهد بود. پس توجه داشته باشید که گاهی اوقات فقط می‌خواهیم بدانیم یک دستور ویژه چند بار تکرار می‌شود و گاهی اوقات نیز تعداد کل مراحل یا گام‌های برنامه را می‌خواهیم. البته عموماً تنها تعداد اجرای عمل اصلی مدنظر قرار می‌گیرد.

نکته : هنگام محاسبه تعداد دفعاتی که یک دستور درون حلقه‌ها اجراء می‌گردد می‌توان از فرمولهای زیر استفاده کرد :

$\sum_{i=1}^{n} 1 = n$ $\qquad$ $\sum_{i=1}^{n} kf(i) = k\sum_{i=1}^{n} f(i)$ $\qquad$ K عدد ثابتی است.

$\sum_{i=1}^{n} i = 1+2+3+\ldots+n = \frac{n(n+1)}{2}$ $\qquad$ $\sum_{i=1}^{n} i^2 = \frac{n(n+1)(2n+1)}{6}$

جمع تصاعد عددی $= \frac{n(a_1 + a_n)}{2}$: a_1 جمله اول، a_n جمله آخر و n تعداد جملات است

راه دیگر Trace کردن برنامه است.

مثال ۳ : دستور اصلی ;x: = x+1 در تکه برنامه زیر چند بار اجرا می‌شود؟ تعداد کل گامهای برنامه چقدر است؟

```
for i: = 1 to m do
    for j: = 1 to n do
          x: = x+1;
```

راه‌حل اول : حلقه‌های داده شده مستقل از یکدیگرند بنابراین طبق آنچه در زبانهای برنامه‌نویسی پاسکال و C خوانده‌اید تعداد اجرای دستور درون حلقه‌ها برابر mn می‌باشد.

راه حل دوم : تعداد اجرای دستور اصلی $= \sum_{i=1}^{m}\sum_{j=1}^{n}1 = \sum_{i=1}^{m} n = n\left(\sum_{i=1}^{m}1\right) = nm$

حال برای محاسبه تعداد کل گام‌های برنامه ابتدا حلقه بیرونی i را کنار گذاشته و در نظر نمی‌گیریم. در این حال دستور ;x: = x+1 به تعداد n بار و عبارت for j به تعداد (n+1) بار اجرا می‌گردد. یعنی تعداد کل (n+1+n). حال خود این ۲ خط درون حلقه i بوده و به تعداد m بار اجرا می‌شوند یعنی m(n+1)+mn. از آنجا که عبارت for i نیز m+1 بار اجرا می‌شود، پس :

تعداد کل مراحل برنامه = (m + 1) + m(n + 1) + mn

مثال ٤ : دستور اصلی ;x: = x+1 در تکه برنامه زیر چند بار اجرا می‌شود؟

```
for j:= 1 to n do
   for i: = 1 to j do
         x: = x+1;
```

راه حل اول : حلقه‌های داده شده به یکدیگر وابسته‌اند :

j	تغییرات i	تعداد اجرا شدن دستور اصلی
1	1	1 بار
2	1,2	2 بار
3	1,2,3	3 بار
.....		
n	1,2,3,...,n	n بار

تعداد اجرا شدن دستور ;x: = x +1 $= 1+2+3+\ldots+n = \frac{n(n+1)}{2}$

راه خل دوم : $\sum_{j=1}^{n}\sum_{i=1}^{j}1 = \sum_{j=1}^{n} j = \frac{n(n+1)}{2}$

مثال ٥ : تعداد اجرا شدن دستور اصلی x: = x+1 در تکه برنامه زیر چیست؟

```
i:=n;
while (i>1) do begin
        x:=x+1;
        i: = i div 2;
end;
```

اگر n = 16 باشد :

i	شرط i >1	تعداد اجرا شدن دستور اصلی
16	درست	۱ بار
8	درست	۱ بار
4	درست	۱ بار
2	درست	۱ بار
1	غلط	-
		جمعاً ٤ بار

حال اگر n را برابر 14 فرض کنیم :

i	شرط i >1	تعداد اجرا شدن دستور اصلی
14	درست	۱ بار
7	درست	۱ بار
3	درست	۱ بار
1	غلط	-
		جمعاً ۳ بار

پس در حالت کلی دستور اصلی به تعداد $\lfloor \log_2^n \rfloor$ بار اجرا می‌شود.

یادآوری : کف یک عدد اعشاری :

$$\lfloor 3.7 \rfloor = \lfloor 3.2 \rfloor = 3$$

سقف یک عدد اعشاری :

$$\lceil 3.7 \rceil = \lceil 3.2 \rceil = 4$$

کف و سقف یک عدد صحیح با خود عدد برابر است :

$$\lfloor 3 \rfloor = \lceil 3 \rceil = 3$$

تذکر : اغلب در کتاب‌های ساختمان داده‌ها منظور از Log n عبارت Log_2^n می‌باشد.

تحلیل پیچیدگی زمانی برای حالات بهترین، بدترین و متوسط

برخی مسائل برای همه موارد یک تابع پیچیدگی دارند مثل الگوریتم جمع عناصر یک آرایه :

```
A : Array [1 .. n]  of Integer;
S := 0;
For I := 1  To  n  do
   S := S + A[i] ;
```

در برنامه فوق عمل اصلی S := S + A[i] به تعداد n بار اجرا شده و همواره T(n) = n می‌باشد. ولی در الگوریتمی مثل جستجوی خطی (ترتیبی) تابع پیچیدگی برای حالات مختلف ممکن است متفاوت باشد. فرض کنید در آرایه n خانه‌ای A می‌خواهیم خانه به خانه از اول تا انتها به دنبال عدد معین x بگردیم. اگر x را در آرایه A پیدا کردیم بگوئیم Yes و در غیر این صورت بگوئیم No :

```
A : Array [1 .. n] of Integer;
For i := 1  to n do
    if (x = A[i]) {
          write ('Yes');
            exit ( ) ; → خروج از برنامه
    }
write ('No');
```

در برنامه فوق عمل اصلی شرط if (x = A[i]) می‌باشد.

در بدترین حالت عدد x ، در خانه آخر قرار دارد و یا اصلاً در آرایه نیست که در این حالت باید n بار عمل اصلی آزمایش کردن، انجام گیرد. برای بدترین حالت به جای نماد T(n) از نماد W(n) استفاده می‌کنیم که W مخفف Worst یعنی بدترین است. پس در برنامه فوق W(n) = n می‌باشد.

در بهترین حالت عدد x در اولین خانه قرار دارد و تنها به یک عمل if مورد نیاز است. بهترین حالت را با B نمایش می‌دهیم که مخفف Best است لذا در برنامه فوق داریم : $B(n)=1$

برای تحلیل برنامه فوق در حالت متوسط که آن را با A (مخفف Average) نشان می‌دهیم باید به صورت زیر عمل کنیم. ابتدا فرض می‌کنیم x در آرایه A وجود داشته باشد. بدیهی است احتمال آنکه x در خانه i ام باشد برابر $\frac{1}{n}$ است و تعداد دفعات آزمایش کردن در این حالت برابر i است. لذا :

$$A(n)=\sum_{i=1}^{n}\frac{1}{n}\times i=\frac{1}{n}\sum_{i=1}^{n}i=\frac{1}{n}\frac{n(n+1)}{2}=\frac{n+1}{2}$$

پس به طور متوسط نیمی از عناصر آرایه باید جستجو شود.

حال موردی را در نظر می‌گیریم که x ممکن است اصلاً در آرایه نباشد. فرض کنید احتمال وجود x در آرایه برابر p است. پس احتمال آنکه x در یکی از خانه‌های آرایه (مثل خانه i ام) باشد برابر $\frac{p}{n}$ است. احتمال آنکه x در آرایه نباشد برابر p-1 است. اگر x در خانه i ام باشد دستور اصلی i بار اجرا می‌شود و اگر x در آرایه نباشد دستور اصلی n بار اجرا می‌شود، لذا :

$$A(n)=\left(\sum_{i=1}^{n}\frac{p}{n}\times i\right)+(1-p)n=\frac{p}{n}\times\frac{n(n+1)}{2}+n(1-p)=n(1-\frac{p}{2})+\frac{p}{2}$$

توجه کنید که اگر p = 1 باشد همان حالت قبلی $A(n)=\frac{n+1}{2}$ بدست می‌آید و اگر $p=\frac{1}{2}$ باشد $A(n)=\frac{3n}{4}+\frac{1}{4}$ می‌شود و این بدان معناست که حدود $\frac{3}{4}$ آرایه به طور میانگین باید جستجو شود.

برای الگوریتم‌هایی که فاقد پیچیدی زمانی در هر حالت می‌باشند، اغلب تحلیل‌های بدترین و حالت متوسط را محاسبه می‌کنیم. در برخی الگوریتم‌ها مثل مرتب‌سازی که به طور مکرر برای داده‌های متفاوت ورودی اعمال می‌شوند تحلیل میانگین مناسب‌تر است. ولی مثلاً تحلیل حالت میانگین در سیستم کنترل نیروگاه هسته‌ای مناسب نیست و در این حالت تحلیل بدترین حالت مفیدتر است.

تمرین اول : تست‌های شماره ۱ تا ۲۴ با عنوان «**تست‌های پیچیدگی زمانی**» را حل کنید.

مرتبه اجرایی الگوریتم (O اُی بزرگ)

در قسمت قبلی به طور دقیق محاسبه کردیم که یک دستور اصلی دقیقاً چند بار اجرا می‌شود و یا اینکه تعداد کل مراحل برنامه چند گام است. در عمل، محاسبات دقیق فوق اغلب مشکل بوده و از طرف دیگر این محاسبه دقیق مورد نیاز نیست. در کاربردهای واقعی که سرعت کامپیوترها و نوع کامپایلر می‌تواند سرعت اجرای برنامه‌ها را چندین مرتبه کاهش یا افزایش دهد، بحث بر سر اینکه فلان دستورالعمل 1000 بار اجرا می‌شود یا 999 بار، لازم نیست.

به جای محاسبات دقیق ما به ابزاری نیاز درایم که زمان اجرای الگوریتم‌ها را به صورت حدودی و طبقه‌بندی شده نشان می‌دهد. این بحث تا حدی شبیه بحث هم‌ارزی‌ها در مسائل حد ریاضیات است. مثلاً در ریاضیات خوانده‌اید که $\lim_{n\to\infty} 5n^2 + 4n - 3$ هم‌ارز با عبارت $5n^2$ است یعنی هنگامی که n زیاد می‌شود عبارت 4n-3 در مقابل $5n^2$ قابل صرف‌نظر بوده و می‌توانیم فقط $5n^2$ را در نظر بگیریم.

مرتبه اجرایی یک الگوریتم نیز شبیه هم‌ارزی فوق است. مثلاً الگوریتمی که پیچیدگی زمانی آن $T(n) = 5n - 4$ می‌باشد از مرتبه n است که آن را با $O(n)$ نمایش می‌دهیم. یا مثلاً الگوریتمی که پیچیدگی زمانی آن $6n^2 - 3n + 2$ می‌باشد از مرتبه $O(n^2)$ است. در ادامه این مفهوم مرتبه را به صورت دقیق ریاضی تعریف می‌کنیم.

تعریف : $f(n) = O(g(n))$ می‌باشد (خوانده می‌شود "f(n) بیگ اُی (big O) g(n) است") اگر و فقط اگر به ازای مقادیر ثابت و مثبتی از C و n_0 ، f(n) برای تمامی مقادیر بزرگتر یا مساوی n_0 ، کمتر یا مساوی Cg(n) باشد یعنی :

$$f(n) = O(g(n)) \Leftrightarrow \exists\ C, n_0 > 0\ :\ \forall n \geq n_0 \quad f(n) \leq Cg(n)$$

$\exists C$ به معنی آن است که حداقل یک C وجود دارد. $\forall n$ به معنای همه مقادیر n می‌باشد.

f و g توابعی غیرمنفی می‌باشند. در این حال می‌گوئیم مرتبه اجرائی تابع f(n) ، تابع g(n) می‌باشد.

مثال ٦ : $3n + 3 = O(n)$ می‌باشد چرا که اگر $C = 4$ و $n_0 = 3$ فرض کنیم، داریم :

برای $n \geq 3$: $3n + 3 \leq 4n$

توجه کنید رابطهٔ فوق برای $n = 1$ صادق نیست ولی طبق تعریف کافی است n_0 ی وجود داشته باشد (حداقل یک n_0) که از آن به بعد $f(n) \leq Cg(n)$ باشد. در این مثال می‌توانیم n_0 را برابر 4 یا بیشتر نیز در نظر بگیریم. همچنین C را می‌توانیم 5 یا 6 یا بیشتر نیز در نظر بگیریم.

مثال ۷ : $100n + 6 = O(n)$ می‌باشد چرا که اگر $C = 101$ و $n_0 = 10$ فرض کنیم، داریم:

برای $n \geq 10$: $100n + 6 \leq 101n$

تذکر ۱ : گاهی اوقات عبارت $f(n) = O(g(n))$ را به صورت $f(n) \in O(g(n))$ نیز نمایش می‌دهند.

از نظر نموداری مفهوم أی بزرگ به صورت زیر است :

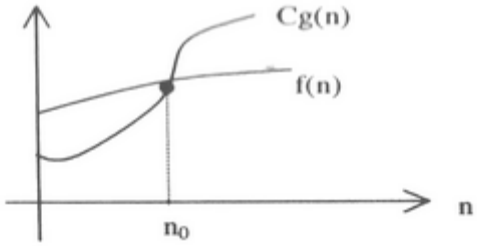

یعنی از n_0 به بعد عبارت $Cg(n)$ همواره بزرگتر از $f(n)$ می‌باشد.

مثال ۸ : $n^2 + 10n = O(n^2)$ چرا که برای $n_0 = 10$ و $C = 2$ داریم :

$n^2 + 10n \leq 2n^2$

یعنی شکل نمودار $n^2 + 10n$ سرانجام در زیر تابع $2n^2$ قرار می‌گیرد.

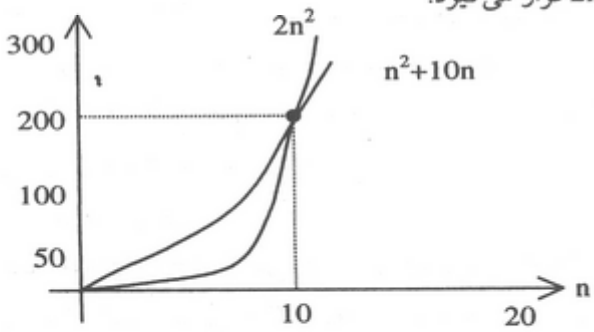

اثبات کلی : برای $n \geq 1$ می‌دانیم که $10n \leq 10n^2$ پس :

برای $n \geq 1$: $n^2 + 10n \leq n^2 + 10n^2 = 11n^2$

پس اگر $C = 11$ و $n_0 = 1$ باشد رابطه $f(n) \leq Cg(n)$ درست خواهد بود.

پس در واقع O رفتار مجانبی تابع را توصیف می‌کند زیرا فقط با رفتار نهائی سر و کار دارد. در واقع O یک مرز بالایی مجانبی را روی تابع قرار می‌دهد.

قضیه اصلی : اگر $f(n) = a_m n^m + ... + a_1 n + a_0$ باشد آنگاه $f(n) = O(n^m)$ خواهد بود.

مثال ۹ :

$$f(n) = \frac{n}{2}(n-1) = \frac{1}{2}n^2 - \frac{n}{2} = O(n^2)$$

مثال ۱۰ : مرتبه اجرائی برنامه های زیر را بدست آورید :

الف) $x := x + 1$; $\Rightarrow O(1)$

ب)
```
for i:= 1 to n do
    x:= x+1;
```
$\Rightarrow O(n)$

ج)
```
for i: = 1 to n do
    for j: = 1 to n do        ⇒ O(n^2)
        x: = x + 1 ;
```

O(1) زمان محاسبه ثابتی را نشان می‌دهد که تابعی از n نیست.

مثال ۱۱ : تعداد دقیق اجرا شدن دستور write('OK') و مرتبه اجرایی آن را در تکه برنامه زیر بدست آورید:

```
for i:=1 to n do
    for j:=i to n do
        write('OK');
```

حل : حلقه‌های فوق وابسته به یکدیگر بوده و همانطور که قبلاً دیدید تعداد دقیق اجرا شدن دستور write برابر جمع تصاعد عددی از 1 تا n می‌باشد یعنی $\frac{n(n+1)}{2}$ و بنابر قضیه اصلی مرتبه اجرایی آن $O(n^2)$ می‌باشد.

مثال ۱۲ : مرتبه اجرایی حلقه زیر O(1) می‌باشد چرا که حلقه به تعداد معین و محدودی اجرا می‌شود:

```
for i:=5 to 13 do
    write('OK');
```

نکته ۱ : با توجه به مثال‌های فوق می‌توان گفت ۲ حلقه for تودرتو (چه وابسته به هم باشند و چه مستقل) همواره از مرتبه $O(n^2)$ و به همین ترتیب ۳ حلقه for تودرتو (مستقل یا وابسته) از مرتبه $O(n^3)$ می‌باشد البته به شرطی که تمامی حلقه‌ها به نحوی تابعی از n باشند.

مثال ۱۳ : مرتبه اجرائی برنامه زیر چیست؟

فرض کنید n = 32 باشد آنگاه

```
x : = 0;
i : = n ;
while (i > 1) do begin
    x : = x + 1;
    i : = i div 2;
end;
```

i	x
32	1
16	2
8	3
4	4
2	5
1	-

پس برای n = 32 عمل اصلی x: = x +1; ۵ بار انجام می‌شود ($5 = \log_2 32$). پس در حالت کلی مرتبه اجرائی الگوریتم فوق برابر O(logn) می‌باشد. توجه کنید در درس ساختمان داده عموماً منظور از logn یعنی $\log_2 n$.

نکته ۲ : در حلقه while که به طور طبیعی شمارنده آن از n تا 1 تغییر می‌کند اگر مرتباً شمارنده آن با دستور i:=i div k; بر عدد k تقسیم شود مرتبه اجرایی آن $O(\log_k^n)$ خواهد بود. به همین ترتیب اگر شمارنده با دستور i:=i*k; از 1 تا n تغییر کند باز هم مرتبه اجرایی آن $O(\log_k^n)$ می‌باشد :

طراحی الگوریتم

```
i: = n;                          i:=1;
while (i >1) {                   while(i < n) {
   عمل اصلی ;          یا            عمل اصلی ;        ⇒      O(log_k^n)
     i: = i div k;                      i:=i*k:
  }                                }
```

نکته۳ : در جدول زیر مرتبه اجرائی چند تابع به ترتیب صعودی از چپ به راست نوشته شده است:

نام تابع	ثابت	لگاریتمی	خطی	———	مرتبه ۲	توانی	فاکتوریل
مرتبه اجراء	O(1)	O(logn)	O(n)	O(nlogn)	$O(n^2)$	$O(2^n)$	O(n!)

نکته ٤ : نماد O زمان اجرای الگوریتم را برای حد بالای n نشان می‌دهد و برای nهای کمتر از حد خاصی ممکن است اطلاعات مناسبی را به ما ندهد مثلاً زمان اجرای یک الگوریتم $1000n^2$ و زمان اجرای الگوریتمی دیگر $10n^3$ می‌باشد. با نماد O الگوریتم اول از مرتبه $O(n^2)$ و الگوریتم دوم از مرتبه $O(n^3)$ است. ولی برای n های کمتر از ۱۰۰ الگوریتم اول سریعتر از الگوریتم دوم خواهد بود:

$$1000n^2 \le 10n^3 \Rightarrow 100 \le n$$

لذا هنگام مقایسه دقیق سرعت اجرای الگوریتم‌ها به محدودهٔ n نیز باید توجه داشته باشیم.

نکته ٥ : برنامه‌هایی با پیچیدگی نمایی تنها برای مقادیر کوچک n (اغلب $n \le 40$) سودمند هستند.

نکته ٦ : از نظر عملی برای nهای بزرگ $(n \ge 100)$ تنها برنامه‌هایی با پیچیدگی کم (مانند n ، nlogn ، n^2 و n^3) سودمند می‌باشند.

نکته ۷ : برای اعداد صحیح r, b, a بزرگتر از صفر، از نظر مرتبه داریم :

$$\log n < (\log n)^r < n^b < a^n < n! < n^n$$

نکته ۸ : به عنوان مثال همان‌طور که $n^2 + 10n \in O(n^2)$ می باشد، همچنین $n^2 \in O(n^2 + 10n)$

است چرا که به ازای $n > 0$ داریم : $n^2 \le 1 \times (n^2 + 10n)$ پس به ازای $C = 1$ و $n \ge n_0 = 1$ رابطه مذکور همواره صحیح است. این مثال نشان می‌دهد که تابع درون O نباید الزاماً یک تابع ساده باشد ولی عموماً آن را تابع ساده‌ای مثل $O(n^2)$ در نظر می‌گیریم.

نکته ۹ : اگر $O(n_1)$ ، t_1 و V_1 به ترتیب مرتبه اجرایی و زمان اجرایی الگوریتمی در کامپیوتری با سرعت V_1 باشند و به همین ترتیب $O(n_2)$ ، t_2 و V_2 به ترتیب مرتبه اجرایی و زمان اجرای الگوریتمی دیگر در کامپیوتری با سرعت V_2 باشند، خواهیم داشت :

$$\frac{O(n_2)}{O(n_1)} = \frac{t_2}{t_1} \times \frac{V_2}{V_1}$$

مثال ١٤ : الگوریتمی با مرتبه زمانی $O(n \log n)$ در کامپیوتری در مدت زمان ۱ ثانیه اجرا می‌شود. همان الگوریتم روی کامپیوتر دیگری با سرعت 100 برابر در چه مدت زمانی اجرا خواهد شد؟

حل :

$$\frac{O(n_2)}{O(n_1)} = 1 = \frac{t_2}{t_1} \times \frac{V_2}{V_1} = \frac{t_2}{1} \times \frac{100}{1} \Rightarrow t_2 = \frac{1}{100} = 10^{-2}\ \text{sec}$$

مثال ۱۵ : برنامه‌ای با اندازه ۱۰ و مرتبه اجرایی $O(n^2)$ روی سیستمی در مدت زمان 1 msec اجرا می‌شود. همان مسأله با اندازه 100 روی همان کامپیوتر در چه مدت زمان اجرا می‌شود؟

حل :

$$\frac{O(n_2)}{O(n_1)} = \frac{(100)^2}{(10)^2} = \frac{t_2 \times V_2}{t_1 \times V_1} = \frac{t_2}{1} \Rightarrow t_2 = 10^2 = 100\text{m sec}$$

نمادهای Ω و θ (اُی کوچک و امگای کوچک)

همانطور که قبلاً گفتیم نماد O حد بالایی را برای یک تابع مشخص می‌سازد ولی در مورد مطلوب بودن این حد چیزی را نشان نمی‌دهد. مثلاً دیدید که $3n+3 \in O(n)$ ولی در عین حال عبارت $3n+3 \in O(n^2)$ نیز درست می‌باشد چرا که مثلاً به ازای $C=4$ و $n_0=2$ همواره رابطه $3n+3 \le 4n^2$ برقرار است. به همین صورت عبارات $3n+3 \in O(n^3)$ یا $3n+3 \in O(2^n)$ نیز درست هستند. ولی در عمل منظور ما از مرتبه اجرایی $3n+3$ عبارت $O(n)$ می‌باشد. لذا تعریف O چندان دقیق نیست. به همین دلیل تعریف دقیقتری به نام θ (تتا) ارائه شده است که قبل از آن بهتر است تعریف Ω را نیز بیان کنیم.

تعریف (اُمگا) : $f(n) = \Omega(g(n))$ می‌باشد (خوانده می‌شود f(n) امگای g(n) است) اگر و فقط اگر به ازای مقادیر ثابت مثبت C و n_0 ، f(n) برای تمامی مقادیر بزرگتر یا مساوی n_0، بزرگتر یا مساوی Cg(n) باشد، یعنی:

$$f(n) = \Omega(g(n)) \Leftrightarrow \exists C, n_0 > 0 : \forall n \ge n_0 \qquad f(n) \ge Cg(n)$$

با مقایسه تعریف Ω با تعریف O درمی‌یابیم که Ω برعکس O یک مرز پائینی را برای f(n) مشخص می‌سازد.

مثال ۱۶ : $3n+2 \in \Omega(n)$ می‌باشد چرا که اگر $n_0 = 1$ و $C = 3$ باشد آنگاه به ازای همه مقادیر $n \ge 1$ رابطه $3n+2 \ge 3n$ برقرار است.

مثال ۱۷ : نشان دهید که $5n^2 \in \Omega(n^2)$

حل : می‌دانیم که به ازای $n \ge 0$ داریم : $5n^2 \ge 1 \times n^2$

پس با در نظر گرفتن $C=1$ و $n_0=1$ رابطه فوق درست است.

مثال ۱۸ : نشان دهید که $\frac{n(n-1)}{2} \in \Omega(n^2)$

حل : به ازای $n \ge 2$ داریم $n-1 \ge \frac{n}{2}$ چرا که :

$$n-1 \geq \frac{n}{2} \leftrightarrow 2n-2 \geq n \leftrightarrow n \geq 2$$

مثال داریم :

$$\frac{n(n-1)}{2} \geq \frac{n}{2} \times \frac{n}{2} = \frac{1}{4} n^2$$

پس به ازای $C = \frac{1}{4}$ و $n_0 = 2$ رابطه فوق درست است.

قضیه : اگر $f(n) = a_m n^m + \ldots + a_1 n + a_0$ و $a_m > 0$ باشد آنگاه $f(n) = \Omega(n^m)$ خواهد بود.

تعریف Ω نیز همان مشکل تعریف O را دارد چرا که با آنکه $10n^2 + 4n \in \Omega(n^2)$ است ولی روابط $10n^2 + 4n \in \Omega(n)$ و $10n^2 + 4n \in \Omega(1)$ نیز درست می‌باشند.

تعریف (تتا) : $f(n) = \theta(g(n))$ می‌باشد (خوانده می‌شود f(n) تتای g(n) است) اگر و فقط اگر به ازای مقادیر ثابت مثبت $C_1 g(n), C_2 g(n)$ برای تمامی مقادیر بزرگتر یا مساوی n_0 ، مابین $f(n), n_0, C_2, C_1$ است یعنی :

$$f(n) = \theta(g(n)) \Leftrightarrow \exists C_1, C_2, n_0 > 0 : \forall n \geq n_0 \qquad C_1 g(n) \leq f(n) \leq C_2 g(n)$$

مثال ۱۹ : $3n + 2 \in \theta(n)$ چرا که اگر $C_2 = 4, C_1 = 3, n_0 = 2$ باشد آنگاه به ازای همه مقادیر $n \geq 2$ رابطه $3n \leq 3n + 2 \leq 4n$ برقرار است.

قضیه : اگر $f(n) = a_m n^m + \ldots + a_1 n + a_0$ باشد آنگاه $a_m > 0$ خواهد بود.

نشانه‌گذاری θ از نشانه‌گذاری‌های O و Ω دقیق‌تر است چرا که :

$3n + 2 \in O(n)$, $3n + 2 \in O(n^2)$
$3n + 2 \in \Omega(n)$, $3n + 2 \in \Omega(1)$
$3n + 2 \in \theta(n)$, $3n + 2 \notin \theta(n^2)$, $3n + 2 \notin \theta(1)$

تذکر : در اغلب موارد منظور از O همان θ می‌باشد.

نمودارهای زیر مقایسه تعاریف O، Ω و θ را نشان می‌دهند :

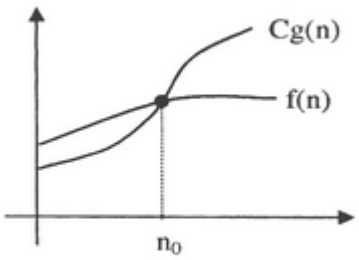

$f(n) \in O(g(n))$

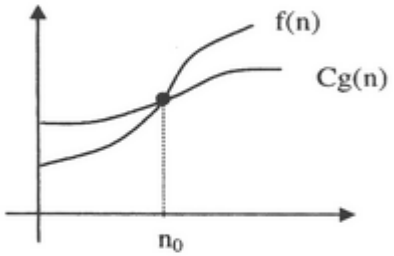

$f(n) \in \Omega(g(n))$

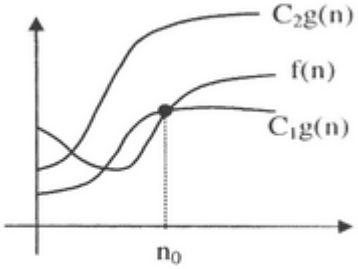

$f(n) \in \theta(g(n))$

در واقع با توجه به تعاریف فوق داریم :

$$\theta(f(n)) = O(f(n)) \cap \Omega(f(n))$$

اگر $f(n) \in \theta(g(n))$ باشد می‌گوئیم $f(n)$ ازمرتبهٔ $g(n)$ است.

مثال ۲۰ :

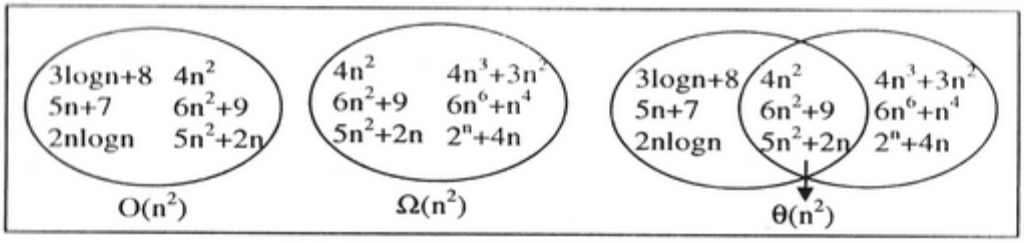

نکته ۱ : $g(n) \in O(f(n))$ اگر و فقط اگر $f(n) \in \Omega(g(n))$

نکته ۲ : $g(n) \in \theta(f(n))$ اگر و فقط اگر $f(n) \in \theta(g(n))$

نکته ۳ : اگر $a > 1$ و $b > 1$ باشند آنگاه $\log_a^n \in \theta(\log_b^n)$

یعنی همه توابع پیچیدگی لگاریتمی در یک دسته پیچیدگی قرار دارند. بـه عبـارتی دیگـر $\theta(\log_3^n)$ فرقـی بـا $\theta(\log_2^n)$ ندارد ولی عموماً در کتابهای ساختمان داده‌ها منظور از $\theta(\log n)$ همان $\theta(\log_2^n)$ می‌باشد.

نکته ٤ : $f(n) + g(n) \in O(\max(f(n), g(n))$

نکته ٥ : $f^2(n) \in \Omega(f(n))$

نکته ٦ : اگر $g(n) \in O(f(n))$ و $h(n) \in \theta(f(n))$ آنگاه برای $c, d > 0$

$$cg(n) + dh(n) \in \theta(f(n))$$

مثلاً $5n \in O(n^2)$ و $3n^2 \in \theta(n^2)$ پس داریم : $5n + 3n^2 \in \theta(n^2)$

مثال ۲۱ : عبارات زیر همگی درست می‌باشند :

۱) $5n^2 - 6n = \theta(n^2)$

۲) $n! = O(n^n)$

۳) $2n^2 2^n + n \log n = \theta(n^2 2^n)$

٤) $\sum_{i=0}^{n} i^2 = \theta(n^3)$

٥) $\sum_{i=0}^{n} i^3 = \theta(n^4)$

٦) $n^{2^n} + 6 \times 2^n = \theta(n^{2^n})$

۷) $n^3 + 10^6 n^2 = \theta(n^3)$

۸) $6n^3 / (\log n + 1) = O(n^3)$

۹) $n^{1.001} + n \log n = \theta(n^{1.001})$

۱۰) $10n^3 + 15n^4 + 100n^2 2^n = O(n^2 2^n)$

۱۱) $33n^3 + 4n^2 = \Omega(n^2)$

۱۲) $33n^3 + 4n^2 = \Omega(n^3)$

۱۳) $6n^2 + 20n \in O(n^3)$

مثال ۲۲ : عبارات زیر همگی نادرست هستند :

۱) $10n^2 + 9 = O(n)$ ۲) $n^2 \log n = \theta(n^2)$

۳) $n^2 / \log n = \theta(n^2)$ ٤) $3^n = O(2^n)$

٥) $n^3 2^n + 6n^2 3^n = O(n^3 2^n)$ ٦) $6n^2 + 20n \in \Omega(n^3)$

نمادهای o و ω (اُی کوچک و امگای کوچک)

موضوع را با یک مثال شروع می‌کنیم.

مثال ۲۳ : نشان دهید که n در $\Omega(n^2)$ نیست.

حل : از روش برهان خلف می‌رویم. فرض کنید $n \in \Omega(n^2)$ باشد، در این حالت یک ثابت مثل C و یک عدد غیرمنفی n_0 وجود دارند به گونه‌ای که : $(n \geq n_0)$

$$n \geq Cn^2 \rightarrow \text{طرفین تقسیم بر } Cn \Rightarrow \frac{1}{C} \geq n$$

ولی بدیهی است که به ازای هر $n \geq n_0$ نامساوی فوق نمی‌تواند برقرار باشد. پس شرط اولیه نادرست بوده و n در $\Omega(n^2)$ نیست.

برای اینکه روابطی مانند رابطه n و n^2 را بتوانیم نشان دهیم (که مثلاً $n \notin \Omega(n^2)$) نماد o یعنی اُی کوچک را تعریف می‌کنیم.

تعریف : $f(n) = o(g(n))$ می‌باشد اگر این شرط را برآورده سازد که به ازای هر ثابت حقیقی مثبت C، یک عدد غیرمنفی n_0 وجود داشته باشد به قسمی که به ازای $n \geq n_0$ داشته باشیم : $f(n) \leq Cg(n)$.

توجه کنید که O بزرگ بدان معناست که باید حداقل یک ثابت مثبت C وجود داشته باشد ولی o کوچک می‌گوید که شرط باید به ازای هر ثابت مثبت C برقرار باشد.

مثال ۲٤ : نشان دهید که $n \in o(n^2)$

حل : برای هر $C > 0$ باید یک n_0 پیدا کنیم به قسمی که برای $n \geq n_0$ داشته باشیم $n \leq C(n^2)$ اگر طرفین نامعادله مذکور را به Cn تقسیم کنیم یعنی باید داشته باشیم $\frac{1}{C} \leq n$. پس کافی است که برای هر C مقدار n_0 را بزرگتر از $\frac{1}{C}$ بگیریم. مثلاً اگر $C = 0.01$ باشد باید n_0 را برابر 100 بگیریم و برای اعداد $n \geq 100$ داریم : $n \leq 0.01n^2$.

مثال ۲۵ : نشان دهید $n \notin o(5n)$ یعنی n در $o(5n)$ نیست.

حل : از برهان خلف استفاده می‌کنیم. فرض کنید $C = \frac{1}{6}$ باشد اگر $n \in o(5n)$ باشد، می‌بایست n_0 ی وجود داشته باشد به گونه‌ای که برای مقادیر $n \geq n_0$ داشته باشیم :

$$n \le \frac{1}{6} \times 5n \Rightarrow n \le \frac{5}{6} n$$

در صورتی که رابطه فوق همواره غلط است پس فرض اولیه نادرست بوده و n در $o(5n)$ نیست.

قضیه :

$$g(n) \in o(f(n)) \Rightarrow g(n) \in O(f(n))$$

$$g(n) \in o(f(n)) \Rightarrow g(n) \in [o(f(n)) - \Omega(f(n))]$$

یعنی $g(n)$ در $O(f(n))$ هست ولی در $\Omega(f(n))$ نیست.

در برخی کتاب‌ها تعریف o کوچک به صورت زیر آمده است.

$f(n) = o(g(n))$ است، اگر و تنها اگر عبارت زیر برقرار باشد :

$$f(n) = o(g(n)) \Leftrightarrow \lim_{n \to \infty} \frac{f(n)}{g(n)} = 0$$

مثال ۲۶ : $3n + 2 = o(n^2)$ است چرا که :

$$\lim_{n \to \infty} \frac{3n + 2}{n^2} = 0$$

مثال ۲۷ : مشابه مثال فوق می‌توان نشان داد که :

$$6 * 2^n + n^2 = o(3^n) \quad , \quad 3n + 2 = o(n \log n)$$

$$6 * 2^n + n^2 \neq o(2^n) \quad , \quad 3n + 2 \neq o(n)$$

$$6 * 2^n + n^2 = o(2^n \log n)$$

مثال ۲۸ : $5n^2 - 3n + 4 = O(n^2)$ ولی $5n^2 - 3n + 4 \neq o(n^2)$

نکته : همان‌طور که قبلاً گفتیم دسته‌های پیچیدگی معروف به ترتیب از چپ به راست عبارتند از :

$$(2 < i < k \quad , \quad 1 < a < b)$$

$$\theta(\log n), \theta(n), \theta(n \log n), \theta(n^2), \theta(n^i), \theta(n^k), \theta(a^n), \theta(b^n), \theta(n!)$$

اگر تابع $g(n)$ در طرف چپ تابع $f(n)$ باشد آنگاه $g(n) \in o(f(n))$

مثلاً برای $a < b$ داریم $a^n \in o(b^n)$ چرا که :

$$\lim_{n \to \infty} \frac{a^n}{b^n} = \lim_{n \to \infty} (\frac{a}{b})^n = 0$$

زیرا $\frac{a}{b} < 1$ می‌باشد :

برعکس o کوچک، می‌توان ω کوچک را به صورت زیر تعریف کرد :

$$f(n) = \omega(g(n)) \Leftrightarrow \lim_{n \to \infty} \frac{g(n)}{f(n)} = 0$$

یا :

$$f(n) = \omega(g(n)) \Leftrightarrow \lim_{n \to \infty} \frac{f(n)}{g(n)} = \infty$$

مثال ۲۹ : $5n^2-3n+4=\omega(n)$ چرا که :

$$\lim_{n\to\infty}\frac{n}{5n^2-3n+4}=0$$

توجه کنید که $5n^2-3n+4=\Omega(n^2)$ ولی $5n^2-3n+4\neq\omega(n^2)$

مقایسه خواص O، Ω، θ ، o و ω

۱ـ خاصیت تقارنی : این خاصیت را فقط θ دارد :

$$f(n)=\theta(g(n))\Leftrightarrow g(n)=\theta(f(n))$$

۲ـ خاصیت بازتابی :

$$f(n)=\theta(f(n))\quad,\quad f(n)=\Omega(f(n))\quad,\quad f(n)=O(f(n))$$

خاصیت بازتابی را o و ω ندارند.

۳ـ خاصیت ترانهاده تقارنی :

$$f(n)=O(g(n))\Leftrightarrow g(n)=\Omega(f(n))$$
$$f(n)=o(g(n))\Leftrightarrow g(n)=\omega(f(n))$$

٤ـ خاصیت تعدی :

$$f(n)=O(g(n))\ ,\ g(n)=O(h(n))\Rightarrow f(n)=O(h(n))$$
$$f(n)=\Omega(g(n))\ ,\ g(n)=\Omega(h(n))\Rightarrow f(n)=\Omega(h(n))$$
$$f(n)=\theta(g(n))\ ,\ g(n)=\theta(h(n))\Rightarrow f(n)=\theta(h(n))$$
$$f(n)=o(g(n))\ ,\ g(n)=o(h(n))\Rightarrow f(n)=o(h(n))$$
$$f(n)=\omega(g(n))\ ,\ g(n)=\omega(h(n))\Rightarrow f(n)=\omega(h(n))$$

تذکر : با توجه به خواص گفته شده می‌توان تشابهات مفهومی زیر را در نظر گرفت :

$$f\le g\approx f(n)=O(g(n))\quad,\quad f\ge g\approx f(n)=\Omega(g(n))$$
$$f<g\approx f(n)=o(g(n))\quad,\quad f>g\approx f(n)=\omega(g(n))$$
$$f=g\approx f(n)=\theta(g(n))$$

تمرین : تست‌های ۲۵ تا ۵۹ با عنوان «**مرتبه اجرایی**» را حل کنید.

مرتبه اجرایی توابع بازگشتی

از آنجا که بسیاری از الگوریتم‌های مطرح شده در این کتاب از نوع بازگشتی می‌باشند، لازم است نحوه بدست آوردن مرتبه اجرایی توابع بازگشتی را فرابگیرید. عموماً منظور از مرتبه اجرایی توابع بازگشتی آن است که این توابع در حالت کلی n، چند بار خودشان را فراخوانی می‌کنند. یعنی عمل اصلی را صدا زدن تابع می‌گیریم. روش کلی برای بدست آوردن مرتبه اجرایی اینگونه توابع آن است که ابتدا آنها را به فرم توبع ریاضی بازگشتی درآورده و سپس به کمک اصول معادلات بازگشتی (که در ریاضی گسسته مطرح می‌شود) آنها را حل کنیم. البته در موارد ساده‌ای می‌توان با ترسیم درخت بازگشتی مسأله را حل کرد.

مثال ۳۰ : مرتبه اجرایی الگوریتم بازگشتی محاسبه فاکتوریل را بدست آورید :

```
int fact (int n)
{
   if (n == 1) return 1;
     return (n*fact(n-1));
}
```

روش اول : ترسیم درخت بازگشتی : اگر مثلاً n = 4 باشد :

```
  fact(4)
    |
4*fact(3)
    |
3*fact(2)
    |
2*fact(1)
```

همانطور که مشاهده می‌شود به ازای n = 4 تابع به تعداد ۳ بار خودش را فراخوانی می‌کند که با احتساب بار اول یعنی fact(4) تابع مذکور ٤ بار فراخوانی می‌شود. پس در حالت کلی به ازای n ، تابع n بار فراخوانی می‌شود. لذا مرتبه اجرایی این الگوریتم T(n)=O(n) می‌باشد. در واقع مرتبه تعداد گره‌های درخت بازگشتی، همان مرتبه اجرایی الگوریتم است.

روش دوم : تابع پیچیدگی الگوریتم را به صورت ریاضی می‌نویسیم. اگر n = 1 باشد تنها یکبار خط if(n==1)return 1; اجرا شده و در نتیجه اگر n = 1 باشد آنگاه T(n)=1 است.

اگر n > 1 باشد آنگاه پس از آزمایش if تابع fact (n -1) صدا زده می‌شود. اگر پیچیدگی زمانی fact(n) برابر T(n) باشد پس پیچیدگی زمانی fact(n -1) برابر T(n-1) است لذا در این حالت T(n)=T(n-1)+C است. توجه کنید مقدار زمان ثابت C که محدود است مربوط به عملیات if و ضرب می‌باشد. پس داریم :

$T(n) = 1$ اگر $n = 1$

$T(n) = T(n-1) + C$ در غیر اینصورت

معادله فوق یک معادله بازگشتی است که روش‌های استانداردی برای حل آن وجود دارد از جمله روش جایگذاری:

$$T(n) = T(n-1) + C = T(n-2) + 2C = T(n-3) + 3C = \ldots$$
$$= T(1) + (n-1)C = 1 + (n-1)C = O(n)$$

پس T(n) = O(n) است.

مثال ۳۱ : مرتبه اجرایی الگوریتم بازگشتی برج‌های هانوی را بدست آورید:

```
void Hanoi (int n, A, B, C)
{
    if (n==1) Move a disk from A to C;
    else {
          Hanoi (n - 1, A, C, B);
          Move a disk from A to C;
          Hanoi (n-1, B, A, C);
    }
}
```

روش اول : ترسیم درخت بازگشتی. مثلاً اگر $n = 3$ باشد، تعداد کل گره‌های درخت ۷ عدد است :

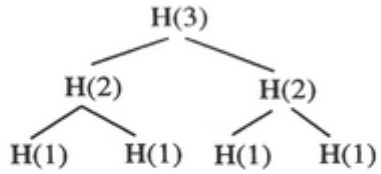

به همین ترتیب اگر $n = 4$ باشد، تعداد کل گره‌های درخت بازگشتی ۱۵ می‌شود و در حالت کلی برای n تعداد کل گره‌ها 2^n -1 یعنی از مرتبه $O(2^n)$ است.

تذکر : تعداد کل گره‌های درخت دودویی پر با n سطح، از مرتبه $O(2^n)$ می‌باشد.

روش دوم : اگر $n = 1$ باشد فقط یک انتقال صورت می‌گیرد. در غیر اینصورت علاوه بر یک انتقال تابع دو بار با مقدار $n - 1$ فراخوانی می‌گردد. لذا :

$$T(n)=\begin{cases}1 & \text{اگر } n=1\\ T(n-1)+T(n-1)+1 & \text{اگر } n>1\end{cases}$$

حال با روش جایگذاری معادله بازگشتی فوق را حل می‌کنیم :

$$T(n)=2T(n-1)+1=2(2T(n-2)+1)+1=2^2T(n-2)+2+1$$
$$=2^3T(n-3)+2^2+2+1=\dots$$
$$=2^{n-1}T(1)+2^{n-2}+2^{n-3}+\dots+2+1 \qquad \left(\frac{t_1(q^n-1)}{q-1}\right) \quad \text{جمع تصاعد هندسی}$$

$$\frac{1\times(2^n-1)}{2-1}=2^n-1 \qquad \Rightarrow \qquad T(n)=O(2^n)$$

مثال ۳۲ : مرتبه اجرایی تابع زیر کدام است؟

```
int T(int n)
{
  if (n <= 1) return 1;
  else return T(n/2) + T(n/2) ;
}
```

۱) $O(\log n)$ ۲) $O(n)$ ۳) $O(2^{\frac{n}{2}})$ ۴) $O(2^n)$

حل : فرض کنید n = 8 باشد :

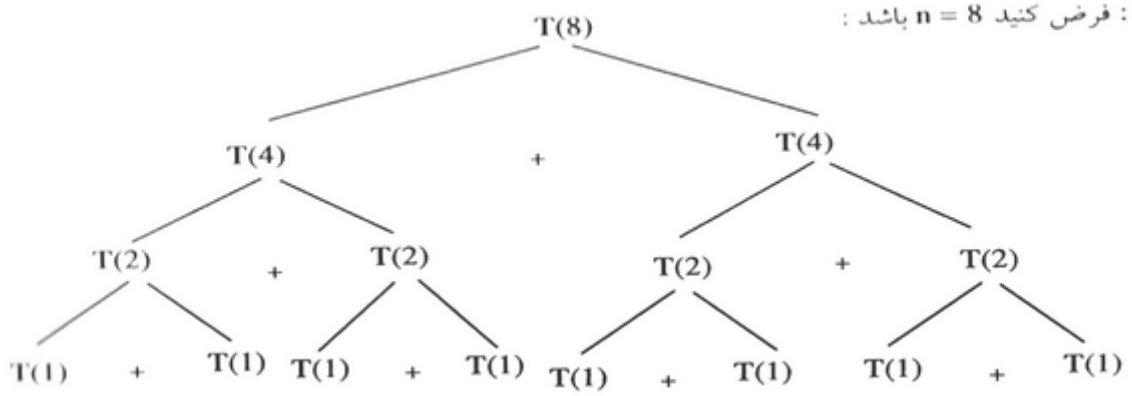

عمل اصلی همان فراخوانی است که در مثال بالا به تعداد ۱۵ بار (با احتساب فراخوانی اولیه T(8)) صورت می‌پذیرد. تعداد فراخوانی‌ها با توجه به مقادیر مختلف n برابر است با :

$T(1) = 1 \quad , \quad T(2) = 3 \, , \quad T(4) = 7 \, , \quad T(8) = 15 \quad , \quad T(16) = 31$

پس در حالت کلی $T(n) = 2n - 1$ است یعنی $T(n) = O(n)$ می‌باشد.

نکته : الگوریتم بازگشتی محاسبه ب. م. م به صورت زیر از مرتبه $O(\log_2^a)$ است :

```
int BMM (int a, int b)    (a > b > 0)
{
  if (b==0) return a;
   else return BMM (b, a mod b);
}
```

مثلاً داریم : $BMM(30,26) = BMM(26, 4) = BMM(4, 2) = BMM (2, 0) = 2$

اثبات : دنباله اعداد تولید شده توسط فراخوانی تابع فوق از چپ به راست به صورت زیر است :

$m_1, m_2, ..., m_{i-1}, m_i, m_{i+1}, ..., 0$

که در دنباله فوق $m_1 = a$ و $m_2 = b$ و $m_{i+1} = m_{i-1} \mod m_i$ است. بدیهی است برای حالت $a > b > 1$ داریم $a \bmod b < \frac{a}{2}$.

به همین ترتیب در دنباله فوق داریم $m_{i-1} \mod m_i < \frac{m_{i-1}}{2}$ می‌باشد. پس :

$$m_{i+1} = m_{i-1} \mod m_i < \frac{m_{i-1}}{2} \Rightarrow m_{i+1} < \frac{m_{i-1}}{2}$$

یعنی در بدترین شرایط در هر بار فراخوانی بازگشتی، پیچیدگی نصف می‌شود لذا مرتبه الگوریتم مذکور $O(\log_2 a)$ است.

توجه کنید که حل معادلات بازگشتی در حالت کلی جزو مباحث ریاضی گسسته بوده که در اینجا از ذکر آن خودداری کرده و فقط جدولی از الگوریتم‌های معروف را که عموماً با آن برخورد خواهیم کرد را آورده‌ایم. البته

با ترسیم درخت بازگشتی و پیدا کردن مرتبه تعداد گره‌های آن می‌توانید به سادگی فرمول‌های زیر را نتیجه بگیرید :

رابطه بازگشتی تابع	مرتبه اجرایی
$T(n)=T(n/2)$	$O(\log_2^n)$
$T(n)=T(n/2)+T(n/2)$	$O(2^{\log_2^n})=O(n)$
$T(n)=T(n-1)\times T(n-1)$	$O(2^n)$
$T(n)=2T(n-1)$	$O(n)$
$T(n)=T(n-2)\times T(n-2)$	$O(2^{\frac{n}{2}})$
$T(n)=T(n-1)+T(n-1)$	$O(2^n)$

به عنوان مثال برای دومین رابطه یعنی $T(n)=T(n/2)+T(n/2)$ درخت بازگشتی به صورت زیر است:

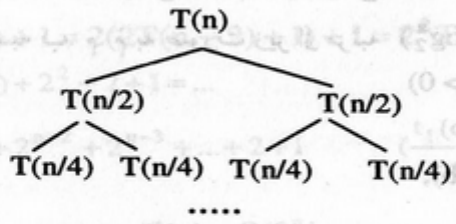

.....

تعداد سطوح این درخت $\log_2^n$ می‌باشد و چون درخت دودویی است، مرتبه تعداد گره‌های آن برابر $O(2^{\log_2^n})$ می‌باشد که آن هم برابر $O(n)$ است.

یادآوری : $a^{\log_a^b}=b$

روش‌های برهان خلف و استقراء

در حل بسیاری از مسائل این فصل جهت اثبات فرمول‌ها می‌توان از روش‌های خلف و استقراء استفاده کرد که جهت یادآوری آنها را ذکر می‌کنیم.

برهان خلف : جهت اثبات حکم p، ابتدا فرض می‌کنیم نقیض آن یعنی ~p درست باشد. سپس به کمک قوانین و احکام اثبات شده قبلی به نتیجه‌ای برخلاف فرض اولیه یا قوانین اثبات شده قبلی می‌رسیم و نتیجه می‌گیریم که ~p نادرست است لذا p اثبات می‌شود.

استقرای ضعیف : می‌خواهیم ثابت کنیم حکم A(n) به ازای $n \geq n_1$ درست است (n عدد صحیح است).
مراحل کار به صورت زیر است :

۱ـ **(پایه استقرا)** ثابت می‌کنیم A(n) به ازای $n=n_1$ درست می باشد.

۲ـ **(فرض استقرا)** فرض می‌کنیم $A(n)$ به ازای عدد صحیح $k \geq n_1$ درست است.

۳ـ **(حکم استقرا)** ثابت می‌کنیم به ازای عدد $k+1$ نیز درست خواهد بود.

استقرای قوی : می‌خواهیم ثابت کنیم حکم $A(n)$ به ازای $n \geq n_1$ درست است (n عدد صحیح ا[illegible] کار به صورت زیر است :

۱ـ **(پایه استقرا)** ثابت می‌کنیم $A(n)$ به ازای $n = n_1$ درست می‌باشد.

۲ـ **(فرض استقرا)** فرض می‌کنیم حکم $A(n)$ به ازای همه مقادیر صحیح i $(n_1 \leq i < k)$ درست است.

۳ـ **(حکم استقرا)** ثابت می‌کنیم $A(n)$ به ازای عدد صحیح k نیز درست خواهد بود.

روش تقسیم و غلبه و روش پویا

اصطلاحاً می‌گویند بعضی از الگوریتم‌ها از نوع «تقسیم و غلبه» (Divide and Conquer) یا از نوع «پویا» می‌باشند. در ابتدا با مثال فرق بین این دو دسته الگوریتم‌ها را نشان می‌دهیم.

مثال ۳۳ : تابع زیر به صورت بازگشتی جمله n ام سری فیبو ناچی را محاسبه می‌کند. در سری فیبوناچی هر جمله، جمع دو جمله قبلی خود است و دو جمله اولیه برابر "1" می‌باشند یعنی :

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, ...

```
int fib (int  n)
{
  if (n <= 1)
     return n;
  else
    return fib (n-1) + fib (n-2);
}
```

درخت بازگشتی این الگوریتم برای محاسبه fib(5) به صورت زیر است:

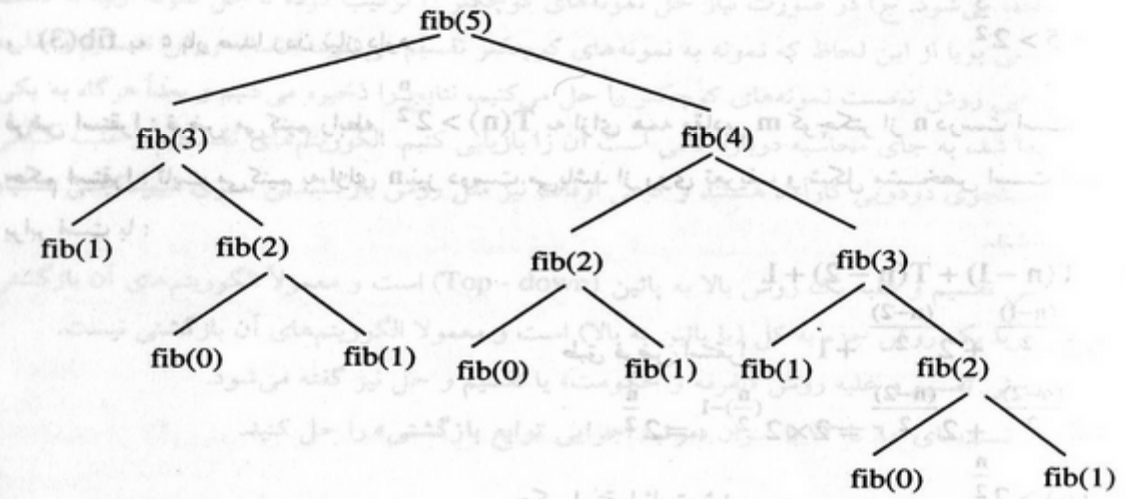

با توجه به درخت بازگشتی مشاهده می‌کنید که fib(2) سه بار و fib(3) دوبار محاسبه شده است و همین محاسبات تکراری زمان اجرای این الگوریتم را بسیار زیاد می‌کند.

برای تعیین fib(n) به ازای $0 \le n \le 6$ تعداد جملات زیر باید محاسبه شود :

n	0	1	2	3	4	5	6
تعداد جملاتی که باید محاسبه شود	1	1	3	5	9	15	25

اگر $T(n)$ تعداد جملات موجود در درخت بازگشتی فوق باشد در آن صورت اثبات می‌شود برای $n \ge 2$ ، $T(n) > 2^{n/2}$ می‌باشد یعنی مرتبه اجرای الگوریتم فوق $O(2^{n/2})$ است.

برای اثبات این موضوع به شکل فوق نگاه کنید. مثلاً fib(4) دو بار fib(2) را صدا می‌زند و fib(5) دوبار fib(3) را صدا می‌زند، پس داریم :

$$\begin{aligned} T(n) &> 2 \times T(n-2) \\ &> 2 \times 2 \times T(n-4) \\ &> 2 \times 2 \times 2 \times T(n-6) \\ &\vdots \\ &> \underbrace{2 \times 2 \times 2 \ldots \times 2}_{\text{مرتبه } \frac{n}{2}} \times T(0) \end{aligned}$$

با توجه به اینکه $T(0) = 1$ است پس $T(n) > 2^{n/2}$ می‌شود. البته برای اثبات دقیق باید از استقرا (مثلاً استقرای قوی) استفاده کنیم.

پایه استقرا : رابطه فوق به ازای $n = 2$ و $n = 3$ درست است چرا که fib(2) سه بار به صدا زدن تابع نیاز دارد:

$$T(2) = 3 > 2 = 2^{\frac{2}{2}}$$

و fib(3) به ۵ بار صدا زدن نیاز دارد :

$$T(3) = 5 > 2^{\frac{3}{2}}$$

فرض استقرا : فرض می‌کنیم رابطه $T(n) > 2^{\frac{n}{2}}$ به ازای همه مقادیر m کوچکتر از n درست است.

حکم استقرا : ثابت می‌کنیم به ازای n نیز درست می‌باشد از روی تعریف و شکل مشخص است که $T(n)$ برابر است با :

$$\begin{aligned} T(n) &= T(n-1) + T(n-2) + 1 \\ &> 2^{\frac{(n-1)}{2}} + 2^{\frac{(n-2)}{2}} + 1 \qquad \text{طبق فرض استقرا} \\ &> 2^{\frac{(n-2)}{2}} + 2^{\frac{(n-2)}{2}} = 2 \times 2^{(\frac{n}{2})-1} = 2^{\frac{n}{2}} \\ &\Rightarrow T(n) > 2^{\frac{n}{2}} \qquad \text{حکم استقرا ثابت شد.} \end{aligned}$$

مثال ۳٤ : حال جمله n ام سری فیبوناچی را به کمک آرایه و بدون استفاده از روش بازگشتی به دست می‌آوریم.

```
int fib2 (int n)
{
   int  i, f[0..n];
   f[0] = 0;
   if (n>0) {
        f[1]=1;
        for (i=2; i<=n; i++)
             f[i] = f[i-1] + f[i-2];
   }
   return f[n];
}
```

در این الگوریتم برای تعیین fib2(n) ، n+1 جمله محاسبه می‌شود پس مرتبه اجرائی این الگوریتم O(n) می‌باشد که بسیار سریعتر از روش قبلی است.

هدف ما از این دو مثال دو چیز بوده است:

۱) با آنکه الگوریتم‌های بازگشتی در مواردی دارای مفهوم ساده‌ای هستند و به راحتی پیاده‌سازی می‌شوند و گاهی اوقات نیز دارای سرعت و کارایی بالایی می‌باشند ولی گاهی اوقات نیز مانند مثال ۳۳ دارای کارایی بسیار کمی هستند.

۲) مثال ۳۳ نمونه‌ای از الگوریتم‌های «تقسیم و غلبه» و مثال ۳٤ نمونه‌ای از الگوریتم‌های «پویا» می‌باشند. الگوریتم‌های تقسیم و غلبه شامل مراحل زیر می‌شود : الف) تقسیم نمونه‌ای از یک مسأله به یک یا چند نمونه کوچکتر ب) حل هر نمونه کوچکتر: اگر نمونه‌های کوچکتر به قدر کافی کوچک نبودند، برای این منظور از بازگشت استفاده می‌شود. ج) در صورت نیاز حل نمونه‌های کوچکتر را ترکیب کرده تا حل نمونه اولیه به دست آید. برنامه‌نویسی پویا از این لحاظ که نمونه به نمونه‌های کوچکتر تقسیم می‌شود، مشابه روش تقسیم و غلبه است ولی در این روش نخست نمونه‌های کوچکتر را حل می‌کنیم، نتایج را ذخیره می‌کنیم و بعداً هرگاه به یکی از آنها نیاز پیدا شد، به جای محاسبه دوباره کافی است آن را بازیابی کنیم. الگوریتم‌های تقسیم و غلبه گاهی اوقات مثل جستجوی دودویی کارآمد هستند و گاهی اوقات نیز مثل روش بازگشتی سری فیبوناچی بسیار ناکارآمد می‌باشند.

تذکر ۱ : روش تقسیم و غلبه یک روش بالا به پائین (Top - down) است و معمولاً الگوریتم‌های آن بازگشتی است. روش پویا یک روش جزء به کل (یا پائین به بالا) است و معمولا الگوریتم‌های آن بازگشتی نیست.

تذکر ۲ : به روش تقسیم و غلبه روش «تفرقه و حکومت» یا تقسیم و حل نیز گفته می‌شود.

تمرین سوم : تست‌های ٦۰ تا ۷۳ با عنوان **«مرتبه اجرایی توابع بازگشتی»** را حل کنید.

آرایه‌ها Array

آرایـه نوعی ساختمان داده است که عناصر آن هم نوع بوده و هر یک از عناصر با یک اندیس به صورت مسـتقیم قابـل دسـتیابی اسـت. آرایـه مـی‌تواند یک بعدی , دو بعدی و یا چند بعدی باشد. آرایه‌های دو بعدی را با نام ماتریس می‌شناسیم.

$[L_1 \dots U_1 , L_2 \dots U_2 , L_n \dots U_n]$

Array [L … U] of items

تعداد عناصر آرایه = $U - L + 1$

تعداد عناصر آرایه n بعدی = $[U_1 - L_1 + 1][U_2 - L_2 + 1][U_n - L_n + 1]$

فضای اشغال شده توسط آرایه (فضای مورد نیاز) = $(U - L + 1) \times n$

مـثال : در یـک آرایـه بـه نام Float [200] اگر آدرس شروع آرایه در حافظه 1000 باشد A25 در کدام آدرس قرار دارد.

$A[i] = (i - L) \times n + \alpha$

محل عنصر iام در حافظه = $(25 - 0) \times 4 + 1000 = 1100$

آرایه‌های دوبعدی یا ماتریس‌ها به دو روش در حافظه ذخیره می‌شوند.

$$\begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 6 \\ 3 & 4 \end{bmatrix} \quad 3 \times 2$$

۱. روش سطری Row Major

0	1	2	3	4	5
2	5	1	6	3	4

سطری

۲. روش ستونی Column Major

0	1	2	3	4	5
2	1	3	5	6	4

ستونی

A : Array $[L_1 \dots U_1 , L_2 \dots U_2]$ of items

تعداد عناصری = $[U_1 - L_1 + 1][U_1 - L_2 + 1]$

آدرس A[i , j] در روش سطری = $[(i - L_1) \times (U_2 - L_2 + 1) + (j - L_2)] \times n + \alpha$

آدرس A[i , j] در روش ستونی = $[(j - L_2) \times (U_1 - L_1 + 1) + (i - L_1)] \times n + \alpha$

مثال : طبق آرایه زیر , آدرس‌های خواسته شده را محاسبه نمائید.

$L_1 \dots U_1 \ L_2 \dots U_2$

A : [1 … 3 , 1 … 2] ==➔ در زبان C داریم ==➔ A[3][2]

$$\begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 6 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}$$

روش سطری $A[3,2] = (3-1) \times (2-1+1) + (2-1) = 2 \times 2 + 1 = 5$

روش ستونی $A[3,2] = (2-1) \times (3-1+1) + (3-1) = 1 \times 3 + 2 = 5$

روش سطری $A[1,2] = (1-1) \times (2-1+1) + (2-1) = 1$

روش ستونی $A[1,2] = (2-1) \times (3-1+1) + (1-1) = 3$

تمرین : در یک آرایه به شکل A [1 ... 100 , 1 ... 26] of integer اگر این آرایه از محل 1000 حافظـه شروع شده باشد محل داده A [60 , 6] در روش سطری و محل داده A [20 , 4] در روش ستونی کدام آدرس حافظه است.

$A[60,6] = (60-1) \times (26-1+1) + (6-1) \times 2 + 1000 = 4078$

$A[20,4] = (4-1) \times (100-1+1) + (20-1) \times 2 + 1000 = 1638$

در آرایـه‌هـای دو بعـدی مربعی یا ماتریس‌های مربعی که کلیه عناصر بالای قطر اصلی آن صفر باشند یـک ماتریس پایین مثلثی تشکیل می‌گردد و برعکس اگر کلیه عناصر پایین قطر اصلی آن صفر باشند یـک ماتـریس بـالا مثلثـی تشـکیل خـواهد شـد. در یـک ماتـریس پایین مثلثی یا بالا مثلثی حداکثر $\frac{n(n+1)}{2}$ عنصر غیر صفر داریم که n اندازه هر بعد ماتریس است.

$$\begin{bmatrix} 1 & 6 & 7 \\ 0 & 2 & 5 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$ بالا مثلثی $= \frac{3(3+1)}{2} = 6$ حداکثر عناصر غیر صفر

$A[i,j] = 0 \quad i > j \Longrightarrow$ ماتریس بالا مثلثی

$A[i,j] = 0 \quad i < j \Longrightarrow$ ماتریس پایین مثلثی

اگـر انـدازه ابعـاد ماتریس‌های مثلثی افزایش یابند این ماتریس‌ها حاوی تعداد زیادی صفر خواهند بود کـه ذخیـره کردن سطری یا ستونی ماتریس به طور کامل در حافظه باعث هدر رفتن بخشی از فضای حافظـه مـی‌گردد. به همین دلیل ماتریس‌های مثلثی را بصورت سطری یا ستونی بدون در نظر گرفتن صفرها در حافظه ذخیره می‌کنند.

پایین مثلثی =====> سطری $\frac{(i-1)\times i}{2}+j$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 2 & 5 & 0 \\ 3 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

=====>

1	2	3	4	5	6
1	2	5	3	1	1

پایین مثلثی

بالا مثلثی =====> ستونی $\frac{(j-1)\times j}{2}+i$

$$\begin{bmatrix} 1 & 6 & 7 \\ 0 & 2 & 5 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

=====>

1	2	3	4	5	6
1	6	2	7	5	4

بالا مثلثی

جمع ماتریس‌ها

در جمـع دو ماتریس , حتماً باید یک ماتریس $m \times n$ با یک ماتریس $m \times n$ جمع شده و نتیجه نیز یک ماتریس $m \times n$ خواهد شد. در این عملیات عناصر دو آرایه نظیر به نظیر با یکدیگر جمع خواهند شد.

$$A_{m\times n} + B_{m\times n} = C_{m\times n}$$

$$\text{for } (i = 0 \,,\, i < m \,,\, ++i)$$

$$\text{for } (j = 0 \,,\, j < n \,,\, ++j)$$

$$C_{ij} = a_{ij} + b_{ij}$$

ضرب ماتریس‌ها

در عمـل ضـرب , یـک ماتـریس A_{mL} و یک ماتریس B_{Ln} با یکدیگر ضرب شده و ماتریس بدست آمده نیز دارای سطر و ستونهایی می‌باشد که سطر ماتریس بدست آمده با تعداد سطرهای ماتریس اول و ستون ماتریس بدست آمده با تعداد ستونهای ماتریس دوم برابر است.

$$C_{mn} = A_{\underset{i}{m}\,\underset{k}{L}} \times B_{\underset{k}{L}\,\underset{i}{n}}$$

$$\begin{bmatrix} 3 & 4 & 1 & 2 \\ 2 & 5 & 3 & 1 \\ 1 & 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \\ 3 & 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} - & - \\ - & - \\ - & - \end{bmatrix}$$

$$3 \times 4 \quad \times \quad 4 \times 2 \quad = \quad 3 \times 2$$

$$\text{for } (i = 0 \,,\, i < m \,,\, ++i)$$

$$\text{for } (j = 0 \,,\, j < n \,,\, ++j)$$

$$\{$$

$$C_{ij} = 0$$

$$\text{for } (k = 0 \,,\, k < L \,,\, ++k)$$

$$C_{ij} = a_{ik} \times b_{kj} + C_{ij}$$

$$\}$$

تمرین : مقدار C [1 ,0] را در حاصلضرب دو ماتریس مثال قبل بدست آورید.

جــواب : برای بدست آوردن مقدار خواسته شده باید حلقه‌های for بالا را Trace کنیم. پس بنابراین داریم :

$C_{ij} = 0$

$C_{ij} = a_{ik} \times b_{kj} + C_{ij}$

$C_{ij} = 2 \times 1 + 0 = 2$

$C_{ij} = 5 \times 0 + 2 = 2$

$C_{ij} = 3 \times 1 + 2 = 5$

$C_{ij} = 1 \times 3 + 5 = 8$

i	j	k	L	C_{ij}
1	0	0	4	0
		1		2
		2		2
		3		5
				8

ترانهاده

برای اینکه ترانهاده یک ماتریس را بدست آوریم جای سطرها و ستونهای ماتریس عوض می‌شوند.

$$A\begin{bmatrix} 2 & 3 & 5 \\ 1 & 0 & 7 \end{bmatrix} \rightarrow A^T \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 3 & 0 \\ 5 & 7 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} 2 & 0 & 4 \\ 1 & 2 & 5 \\ 1 & 3 & 8 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 8 \end{bmatrix}$$

$A_{m \times n}$

for (i = 0 , i < m , + + i)

for (j = 0 , j < n , + + j)

A [j] [i] = A [i] [j]

جستجوی خطی در آرایه

```
Array A[n] , x
Int search (A[n] , x) ;
{
    int i = 1 ;
    while (i <= n && A[i] != x)
        i + + ;
    if (i > n ) return – 1 // داده پیدا نشده
    else return i // داده در محل اندیس آرایه است
}
```

1	2	3	4	5
1	5	2	8	6

n	x	i	A[i]
5	8	1	1
		2	5
		3	2
		4	8

x = A[4]

جستجوی دودویی برای آرایه‌های مرتب

```
Int bsearch (A[n] , int x , int L , int U)
{
    int i ;
    while
    {
        i = ⌈(L + U) / 2⌉;
        if ( x < A[i] ) U = i – 1
        else if ( x > A[i] ) L = i + 1
            else return i // داده در اندیس i است
    }
    return – 1 // داده پیدا نشده است
}
```

x	i	L	U	A[i]
8	5	1	10	12
	2	3	4	2
	4	4		5
	3			8

جمع دو چندجمله‌ای بوسیله آرایه

$P(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \ldots + a_2 x^2 + a_1 x + a_0$

a_n	a_{n-1}	a_{n-2}	....	a_1	a

$P(x) = 3x^2 + 5x + 2$

$P(x) = 3x^3 + 3$

0	3	5	2

+

3	0	0	3

=

3	3	5	5

$P(x)\ x^{100} + 2$

ضریب	1	2
توان	100	0

Stack یا پشته

Stack لیستی است که اعمال ورودی و خروجی یا اضافه و حذف در آن از یک طرف لیست انجام می‌شود. به این جهت به آن لیست Last In First Owt (LIFO) می‌گویند. بدین معنی که آخرین ورودی به پشته , اولین خروجی خواهد بود. عنصر بالایی پشته را top پشته می‌گویند. با افزودن داده روی پشته , متغیر top یکی زیاد شده و داده در محل top از پشته قرار می‌گیرد. برای خارج کردن یک عنصر از پشته نیز داده‌ای که در محل top قرار گرفته از Stack خارج می‌گردد و متغیر top یکی کم می‌شود. مقدار اولیه top صفر است و با افزودن داده به یک پشته n عضوی , top می‌تواند تا مقدار n تغییر کند.

Top = 0 ===➔ پشته خالی است

Top = n ===➔ پشته پر است

دو عمل اصلی برای پشته‌ها را با push کردن و pop کردن می‌شناسیم. Push (x) داده x را در بالای پشته قرار می‌دهد و عمل pop عنصر بالای پشته را در متغیر x ذخیره می‌کند.

x = pop ≡ pop (x)

Stack : Array [1 .. n] of items

```
int pop ( )
{
    int x ;
    if (top = 0)
    {
        C out << " پشته خالی است " ;
        return – 1 ;
    }
    else
    {
        x = Stack [top] ;
        top = top – 1 ;
    }
    return x ;
}
```

```
void push (int x)
{
    if (top = = n)
    {
        C out << " پشته پر است " ;
        return – 1 ;
    }
    else
    {
        top + + ;
        Stack [top] ;
    }
}
```

مثال : مقدار نهایی A و B و C چقدر است؟

n = 5 A = 10 B = 2 C = 5

push (B)
push (A + B)
pop (C)
push (A – B)
push (C)
push (B)
pop (A)
pop (B)
push (A × B)
push (C)
push (A)
pop (B)
pop (C)
pop (A)

2	
2	12
12	24
12	8
2	

A	B	C
~~10~~	~~2~~	~~5~~
~~2~~	~~12~~	~~12~~
24	2	12

پشته‌های چندگانه

پشته دوگانه : برای پیداسازی دو پشته در یک آرایه نیاز به دو متغیر top1 برای نشان دادن بالاترین عنصر پشته اول و top2 برای بالاترین عنصر پشته دوم داریم. top1 و top2 در جهت عکس یکدیگر حرکت می‌کنند. مقدار اولیه top1 = 0 و مقدار اولیه top2 = n + 1 است.

top1 = 0 ===➔ پشته ۱ خالی است

top2 = n + 1 ===➔ پشته ۲ خالی است

top2 = top1 + 1 ===➔ آرایه پر است

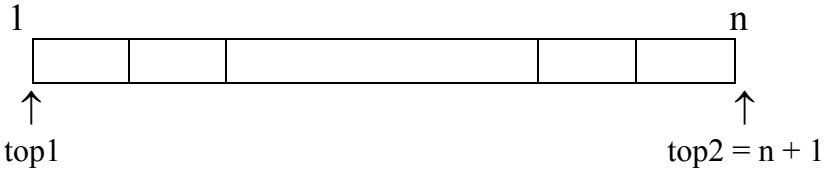

دنباله‌های قابل قبول در پشته‌ها

هرگاه اعدادی را به صورت مرتب شده صعودی داشته باشیم و بخواهیم اعداد دیگری را از آن استخراج کنیم باید این قانون را راعایت کنیم که اعداد بزرگتر در صورتیکه اعداد کوچکتر در پشته قرار نگرفته‌اند حق قرار گرفتن در پشته را ندارند. مثلاً اعداد ۴ , ۳ , ۲ , ۱ را در نظر می‌گیریم. عدد ۲ در صورتی می‌تواند push شود که حتماً عدد ۱ push شده باشد و عدد ۳ زمانی می‌تواند push شود که اعدا ۱ و ۲ قبلاً push شده باشند.

مثال : چهار عدد ۴ , ۳ , ۲ , ۱ را داریم. کدامیک از اعداد زیر را می‌توانیم تولید کنیم ؟

۴ ۳ ۱ ۲	۴ ۲ ۳ ۱	۳ ۲ ۴ ۱	۳ ۱ ۴ ۲	۲ ۱ ۳ ۴
push 1 push 2 push 3 push 4 pop 4 pop 3	push 1 push 2 push 3 push 4 pop 4	push 1 push 2 push 3 pop 3 pop 2 push 4 pop 4 pop 1	push 1 push 2 push 3 pop 3	push 1 push 2 pop 2 pop 1 push 3 pop 3 push 4 pop 4
قابل تولید نیست	قابل تولید نیست		قابل تولید نیست	

اگر اعداد به صورت صعودی داده شوند (۴ ۳ ۲ ۱) و سه عدد a و b و c داشته باشیم بطوریکه b < c < a در اینصورت دنباله abc قابل تولید نیست.

ارزشیابی عبارت

اولویت عملگر

بطور کلی اگر عبارت $a \times b + c / d$ را داشته باشیم اولویت عملگرها را به صورت زیر می‌نویسیم :

1. ( )
2. Not , – (قرینه) , توان
3. and , × , / , mod
4. OR , + , –
5. < , > , <= , >= , <> (! =)

نکته : بین عملگرهایی که اولویت مساوی دارند عملگری زودتر محاسبه می‌گردد که سمت چپ باشد.

روش نمایش عبارات محاسباتی

میانوندی	infix	a + b
پسوندی	postfix	ab +
پیشوندی	prefix	+ ab

تبدیل عبارات میانوندی به پسوندی و پیشوندی بدون استفاده از پشته

۱- پرانتز گذاری

۲- برای تبدیل به پیشوندی , درون هر پرانتز عملگر را به سمت چپ منتقل می‌کنیم.

۳- برای تبدیل به پسوندی , درون هر پرانتز عمگلر را به سمت راست منتقل می‌کنیم.

۴- پرانتزها را حذف می‌کنیم.

مثال :

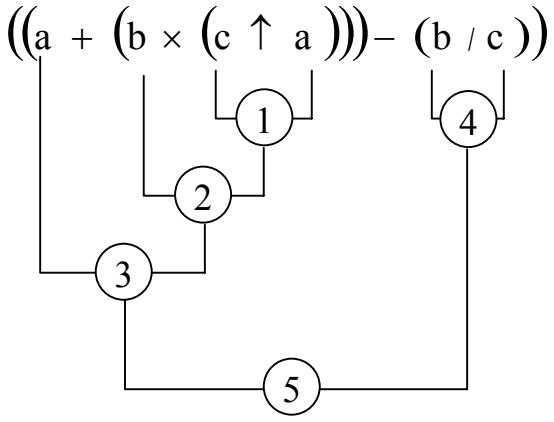

$$\text{postfix} = \big(a(b(ca))\uparrow\times+(bc)/\big) = abca\uparrow\times+bc/-$$

$$\text{prefix} = -+a\times b\uparrow ca/bc$$

استفاده از پشته در تبدیل عبارات infix به postfix

۱- عبارت infix را از چپ به راست پیمایش می‌کنیم.

۲- پرانتز باز را در پشته push می‌کنیم.

۳- عملوندها را در خروجی می‌نویسیم.

۴- در صورتیکه به یک عملگر رسیدیم اگر top پشته دارای عملگری با اولویت بیشتر یا مساوی نبود آنرا push می‌کنیم در غیر اینصورت عملگر top پشته را pop کرده و در خروجی می‌نویسیم.

۵- هرگاه به پرانتز بسته رسیدیم آنقدر pop می‌کنیم تا به اولین پرانتز باز برسیم.

مثال :

$$((a + (b \times (c \uparrow a))) - (b / c))$$

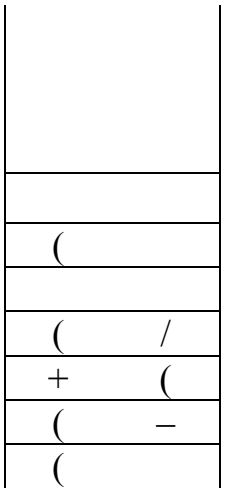

$abca \uparrow \times + bc / -$

مثال : با استفاده از پشته , عبارت زیر را به صورت postfix بنویسید.

$$a + b \times c \uparrow a - b / c$$

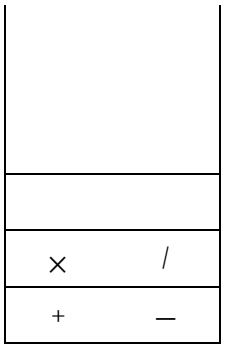

$abca \uparrow \times + bc / -$

مثال : با استفاده از پشته , عبارت زیر را به صورت postfix بنویسید.

$$a+(b\times c)\uparrow a-b/c$$

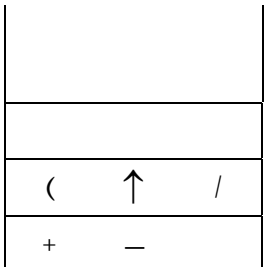

$$abc\times a\uparrow +bc/-$$

برای تبدیل عبارات infix به عبارات prefix از دو پشته استفاده می‌کنیم. یکی پشته عملوندها و دیگری پشته عملگرها. push کردن و pop کردن در پشته عملگرها مانند تبدیل infix به postfix است. با رسیدن به هر عملوند آنرا در پشته عملوندها push می‌کنیم. در صورت pop شدن هر عملگر از پشته عملگرها , دو عملوند بالای پشته عملوندها pop شده و با عملگر مربوطه به شکل prefix در پشته عملوندها push می‌شود. بقیه قوانین مانند قوانین infix به postfix است.

مثال : عبارت زیر را بوسیله پشتبه از infix به prefix بنویسید.

$$a+(b\times c)\uparrow d/a-c\times b$$

×			
(	↑	/	×
+	-		

c	d	a	d
b	×bc	↑×bcd	/↑×bcda
a	+a/↑×bcda		

$$-+a/\uparrow\times bcda\times cd$$

مثال : عبارت infix زیر را بوسیله دو پشته به prefix تبدیل کنید.

$$a+b\times c\uparrow(2-b)\times c/(d+a)$$

-		
(	+	
↑	(	
×	×	/
+		

b				
2	-2b	a		
c	↑c-2b	c	d	+da
b	×b↑c-2b	××b↑c-2b	/××b↑c-2bc+da	
a	+a/××b↑c-2bc+da			

تبدیل عبارت postfix به infix

با استفاده از یک Stack می‌توان رشته postfix ورودی را به infix تبدیل کرد. برای این منظور

رشته postfix را از چپ پردازش می‌کنیم. هر عملوند درون پشته push می‌شود. با رسیدن به هر عملگر , دو عنصر پشته pop شده و بصورت infix نوشته می‌شود. سپس عبارت infix تولید شده درون پشته push می‌شود. در پایان پردازش رشته ورودی , پشته حاوی یک عنصر است که شکل infix مورد نظر می‌باشد. خروجی infix باید لزوماً پرانتزگذاری شده باشد. عملوند top پشته سمت راست عملگر نوشته می‌شود.

مثال :

abca↑ ×+bc/–

a			
c	c↑a	c	
b	b×(c↑a)	b	b/c
a	a+(b×(c↑a))	(a+b×(c↑a))–(b/c))	

تبدیل عبارات prefix به infix

برای تبدیل عبارت prefix به infix باید رشته ورودی را از سمت راست پردازش کنیم. مانند روش قبل عملوندها در پشته push می‌شوند و با رسیدن به هر عملگر , دو عملوند بالای پشته pop شده و با عملگر ورودی بصورت infix نوشته می‌شود و نتیجه در پشته push می‌شود. عملوند top پشته سمت چپ عملگر قرار می‌گیرد.

–+a×b↑ca/bc

c	b	a		
b	a	(c↑a)	(b×(c↑a))	(a+(b×(c↑a))
c	(b/c)	(a+b×(c↑a) –(b/c)		

تبدیل عبارات postfix به prefix و بالعکس

برای تبدیل عبارات postfix و prefix به همدیگر می‌توان آنها را ابتدا تبدیل به حالت میانی infix کرده و سپس عبارت infix را با روشهای گفته شده به حالت مطلوب تبدیل نمود. همچنین می‌توان بصورت مستقیم عبارت postfix و prefix را با استفاده از الگوریتم قبلی به یکدیگر تبدیل کرد. با این تفاوت که هنگامیکه در حین پردازش رشته ورودی به یک عملگر رسیدیم , دو عملوند بالای پشته pop شده و به جای اینکه به infix با عملگر ورودی در پشته push شوند به هر کدام از حالتهای مورد نظر postfix یا prefix در پشته push می‌شوند.

صف (queue)

صف لیستی است که عمل افزودن داده‌ها درون آن از یک طرف لیست یا انتهای لیست و عمل حذف داده‌ها از سمت دیگر یا ابتدای لیست انجام می‌شود. صف را لیست FIFO (First In First Out) می‌نامند. زیرا اولین عنصر ورودی , اولین عنصر خروجی از صف نیز هست. در ساختمان داده صف دو متغیر front و rear به ترتیب برای نشان دادن جلو و انتهای صف بکار می‌روند. صف را می‌توان با استفاده از آرایه‌ها یا لیست‌های پیوندی پیاده سازی کرد.

اگر صف را آرایه‌ای n عضوی از عناصر بدانیم مقادیر front و rear می‌تواند از صفر تا n تغییر کند که برای صف در ابتدا مقادیر اولیه صفر را برای front و rear تعریف می‌کنیم. front = rear = 0

در صورتیکه متغیر front با rear برابر باشد صف خالی است و در صورتیکه rear برابر با n باشد صف پر است.

rear = n ===➔ صف پر است

front = rear ===➔ صف خالی است

دو عمل اصلی برای صف , حذف کردن داده‌ها از صف و افزودن داده‌ها به صف است که به ترتیب با delqueue و Addqueue نمایش می‌دهیم. تابع Addqueue(x) به این معنی است که عنصر x به انتهای صف اضافه شده است و delqueue نیز مقدار جلوی صف را برداشته و در متغیر x قرار می‌دهد. x = delqueue

پیاده سازی تابع Addqueue و delqueue از صف

```
queue : Array [1 .. n] of item
```

برای اضافه کردن

```
void Addqueue (int x)
{
    if (rear = = n)
        C out << " صف پر است " ;
    else
    {
        rear + + ;
        queue[rear] = x ;
    }
}
```

برای حذف کردن

```
int delqueue ( )
{
    if (front = = rear)
    {
        C out << " صف خالی است " ;
        return 0 ;
    }
    else
    {
        front + + ;
        x = queue[front] ;
        return x ;
    }
}
```

مثال : با استفاده از توابع صفحه قبل مقادیر نهایی A و B و C را بدست آورید.

A = 5 B = 10 C = 2 n = 4

Addqueue (A + B)

Addqueue (C)

Addqueue (B × C)

A = delqueue ( )

B = delqueue ( )

Addqueue (B – A)

15	2	20	–13
1	2	3	4

Rear	Front	A	B	C
0	0	5	10	**2**
1	1	**15**	**2**	
2	2			
3				
4				

پس بنابراین داریم : **A = 15** **B = 2** **C = 2**

توابع Addqueue و delqueue به صورتیکه نوشته شد یک صف خطی را پیاده‌سازی می‌کنند. مشکل صف خطی این است که تنها یک بار قابل پر شدن است و در صورتیکه عناصر آن حذف شوند نیز با پیغام « صف پر است » مواجه می‌شوید به همین دلیل صف را بصورت حلقوی تعریف می‌کنیم. در صف حلقوی (دوار) rear و front بعد از رسیدن به آخرین مقدار خود در صورت وجود شرایط لازم مجدداً مقادیر اولیه را می‌توانند بگیرند. صف حلقوی n عضوی را بصورت آرایه صفر تا n – 1 تعریف می‌کنیم.

queue : Array [0 .. n – 1] of item

در این حالت وقتی rear = n – 1 عنصر بعدی در queue[0] قرار می‌گیرد. در صف حلقوی front = rear به معنای خالی بودن صف است ولی شرط پر بودن صف بدین ترتیب تغییر می‌یابد.

front = (rear + 1) mod n ===➔ شرط پر بودن

front = rear ===➔ صف خالی است

برای اضافه کردن به صف حلقوی , rear یکی اضافه می‌شود و در صورتیکه rear = n – 1 باید صفر بشود. بدین منظور rear را با رابطه زیر در هر شرایطی مقداردهی می‌کنند.

rear = (rear + 1) mod n

این مسئله برای front نیز برقرار است.

front = (front + 1) mod n

برای حذف کردن

```
int delqueue ( )
{
    if (front = = rear)
    {
        C out << " صف خالی است " ;
        return 0 ;
    }
    else
    {
        front = (front + 1) mod n
        x = queue[front] ;
    }
}
```

برای اضافه کردن

```
void Addqueue (int x)
{
    rear = (rear + 1) mod n
    if (front = = rear)
        C out << " صف پر است " ;
    else
        queue[rear] = x ;
}
```

مثال :

Addqueue [50]

Addqueue [20]

Addqueue [30]

delqueue ( )

Addqueue [10]

		0	1	2	3
r = 1	f = 0		50		
r = 2	f = 0		50	20	
r = 3	f = 0		50	20	30
r = 3	f = 1		50	20	30
r = 0	f = 1	10	~~50~~	20	30

مثال : عبارت زیر را بصورت prefix و postfix بنویسید.

$$\sqrt{a^2 - bc} \Rightarrow (a \uparrow 2 - b \times c) \uparrow (1/2)$$

$$\text{postfix} = a2 \uparrow bc \times -12/ \uparrow$$

$$\text{prefix} = \uparrow - \uparrow a2 \times bc/12$$

مرتب‌سازی

در مرتب‌سازی تعدادی عنصر که از ورودی داده شده‌اند را بر اساس کلیدشان بصورت صعودی یا نزولی مرتب می‌کنیم.

مرتب‌سازی انتخابی (Selection Sort)

در مرتب‌سازی انتخابی یک آرایه n عنصری $(A[1..n])$, $n-1$ بار پیمایش می‌شود. در هر پیمایش بزرگتـرین عنصر در محل درست خود یعنی انتهای آرایه قرار می‌گیرد. با این روش آرایه از انتها مرتب می‌شود. در مرتب‌سازی انتخابی می‌توان با انتخاب کوچکترین عنصر در هر پیمایش و قرار دادن آن در محل درست خود یعنی ابتدای آرایه در هر پیمایش , مرتب‌سازی را از ابتدای لیست انجام داد.

مثال :

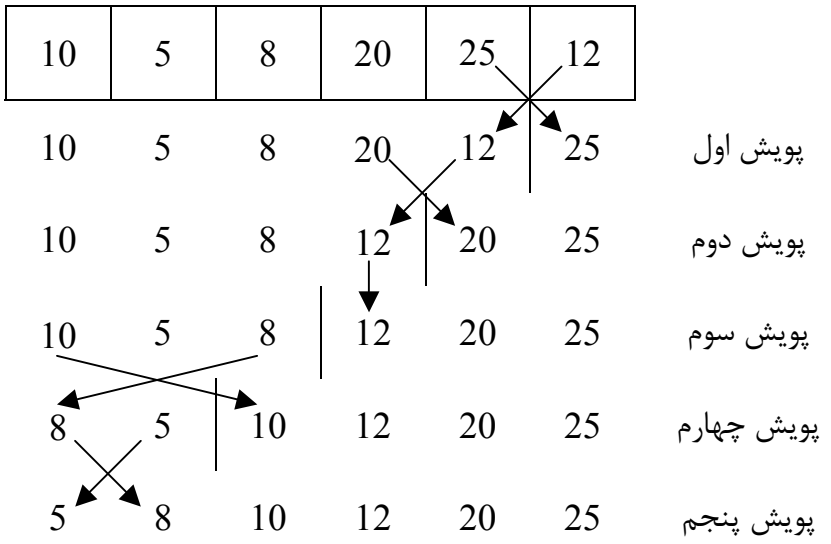

برنامه کلی مرتب‌سازی انتخابی به شرح ذیل می‌باشد :

```
for (i = n ; i > 1 ; – – 1)
{
        max = A[1] ;
        index = 1 ;
        for (i = 2 ; j < = i ; + + j)
        if (A[j] > max)
        {
                max = A[j] ;
                index = j ;
        }
        A[index] = A[i] ;
        A[i] = max ;
}
```

مثال :

3	2	5	1
1	2	3	4

i	j	n	max	index
4	2	4	3	1
3	4		5	3
	4		3	1
	2			
	3			

نکــته : در مـرتب‌سازی انتخابی , حداکثر و حداقل n^2 مقایسه داریم. حداقل جابجایی صفر و حداکثر جابجایی نیز n بار خواهد بود.

مرتب‌سازی حبابی (Bubble Sort)

در مرتب‌سازی حبابی یک آرایه n عنصری (A[1..n]) , n – 1 بار پیمایش می‌شود و در هر پیمایش دو عنصـر متوالـی با یکدیگر مقایسه شده که در صورت لزوم جابجا خواهند شد. در هر پیمایش , طول آرایه پیمایش شده نسبت به مرحله قبل یکی کم می‌شود.

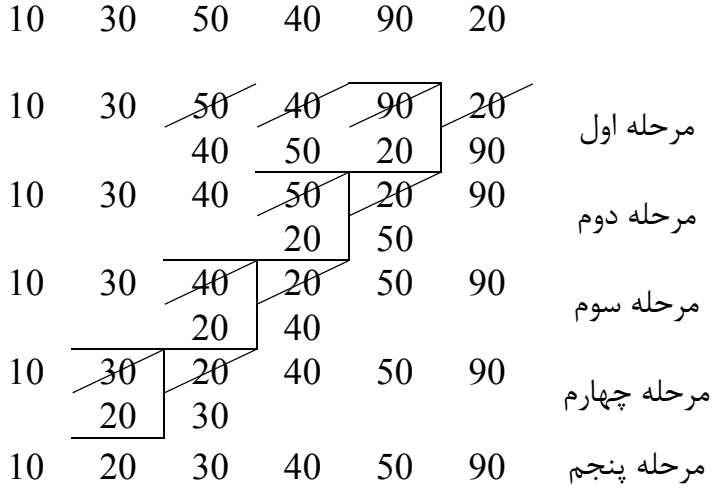

مرتب‌سازی از انتهای لیست

```
for (i = 1 ; i < n ; + + i)
        for (j = 1 ; j < = n ; + + j)
        if (A[j]) > A[j + 1])
        swap (A[j] , A[j + 1]) ;
```

مرتب‌سازی از ابتدای لیست

```
for (i = 1 ; i < n ; + + i)
        for (j = n ; j > = i ; – – j)
        if (A[j]) < A[j – 1])
        swap (A[j] , A[j – 1]) ;
```

مثال :

5	3	7	2	
1	2	3	4	
2	5	3	7	پویش اول
2	3	5	7	پویش دوم

i	j	n
1	4	4
2	3	
3	2	
	1	
	4	

« الگوریتم متعادل است »

در هر پویش امکان n^2 جابجایی وجود دارد. حداقل تعداد جابجایی نیز صفر است.

مرتب‌سازی حبابی بهینه شده

```
for (i = 1 ; i < = x ; + + i)
{
        sw = 0 ;
        for (j = 1 ; j < n – 1 ; + + j)
        if (A[j] > A[j + 1])
        {
                sw = 1 ;
                swap (A[j] , A[j + 1]) ;
        }
        if (sw = = 0) break ;
}
```

مرتب‌سازی دَرجی (Insertion Sort)

در مـرتب‌سـازی درجـی فـرض شده است که $i - 1$ عنصر اول لیست مرتب هستند. پس عنصر iام در جای صحیح خود قرار دارد.

```
For (i = 2 ; i < = n ; + + i)
{
        y = A[i] ;
        j = i – 1 ;
        while (j > 0 & & (y < A[j]))
        {
                A[j + 1] = A[j] ;
                j = j – 1 ;
        }
        A[j + 1] = y ;
}
```

i	n	y	j
2	6	60	1
3		40	2
4		20	1
5		10	0
			3
			2
			1
			0
			4
			3
			2
			1
			0

50	60	40	20	10	30
1	2	3	4	5	6
50	60	40			
50	40	60			
40	50	60			
10	40	50	60		

در این جابجایی حداقل n تا پویش داریم و در بهترین حالت نیز جابجایی نداریم.

مثال : آرایه زیر را به روش درجی مرتب کنید.

	1	2	3	4	5
A	4	8	5	2	6
	4	8			
	4	5	8		
	2	4	5	8	
	2	4	5	6	8

n	i	j	y
5	2	1	8
	3	2	5
	4	1	2
		3	6
		2	
		1	
		0	
		4	
		3	

مرتب سازی ادغامی (merge sort)

مرتب سازی ادغامی مبتنی بر تقسیم و حل است و در روش ادغامی لیست n عنصری تبدیل به لیست‌های یک عنصری شده (با تقسیمات متوالی بر ۲) و سپس لیست‌های یک عنصری که مرتب هستند ادغام شده و لیست‌های دو تایی مرتب تشکیل می‌دهند و سپس لیست‌های دو تایی مرتب شده با هم ادغام می‌شوند و این فرآیند تا تولید لیست اولیه به صورت مرتب ادامه پیدا می‌کند که این حالت نیز بصورت بازگشتی است.

11	2	20	18	1	8	7	12	17	5
11	2	20	18	1	8	7	12	17	5
11	2	20	18	1	8	7	12	17	5
11	2	20	18	1	8	7	12	17	5
11	2	1	18	8	7	5	17		
2	11	7	8						
2	11	20	7	8	12				
1	2	11	18	20	5	7	8	12	17
1	2	5	7	8	11	12	17	18	20

```
Void mergsort (int L , int U)
{
        int i ;
        if ( L < U )
        {
                i = ( L + U ) / 2 ;
                mergsort ( L , i ) ;
                mergsort ( i + 1 , U ) ;
                merg ( L , i , U ) ;
        }
}
```

مثال :

L = 3	U = 3	L = 4	U = 4
L = 3	U = 3	i = 3	
L = 1	U = 1	L = 2	U = 2
L = 1	U = 2	i = 1	
L = 1	U = 4	i = 2	

5	1	7	2
5	1	7	2
5	1	7	2
1	5	2	7
1	2	5	7

مثال : آرایه زیر را بوسیله merge sort مرتب کنید.

L = 4	U = 4		
L = 3	U = 4		
L = 3	U = 4	i = 3	
L = 2	U = 2		
L = 1	U = 1		
L = 1	U = 2	i = 1	
L = 1	U = 4	i = 2	

A

1	2	3	4
5	3	1	4

Merge sort (1 , 4)

1	2	3	4
3	5	1	4

1	3	4	5

تمرین : برنامه‌ای بنویسید که دو آرایه مرتب را بگیرد و در هم ادغام کند.

مرتب سازی سریع (quick sort)

در روش مـرتب‌سازی سریع , یک عنصر بعنوان عنصر محوری در نظر گرفته می‌شود که عنصر محوری را معمـولاً اولـین عنصـر آرایه در نظر می‌گیرند. بعد از اولین پیمایش , عنصر محوری در محل مناسب خـود در لیسـت قـرار مـی‌گیـرد و لیسـت به دو بخش مجزا تقسیم می‌گردد. عناصر سمت چپ عنصر محـوری که کوچکتر از عنصر محوری هستند و عناصر سمت راست عنصر محوری که همگی بزرگتر از عنصـر محـوری مـی‌باشند. این عمل مجدداً بر روی هر یک از دو بخش انجام می‌شود تا به لیست‌های یـک عنصری مرتب برسیم. متوسط زمان اجرای این الگوریتم $0(n \text{ Log } n)$ و بدترین زمان اجرای آن $0\ (n^2)$ می‌باشد که زمانی اتفاق می‌افتد که آرایه از پیش مرتب باشد.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
12	10	2	8	15	7	3	1	14
محوری (Pivot)						j		I

3	10	2	8	1	7	12	15	14
	i	j	i	j				

2	1	3	8	10	7	12	14	15

```
Void quicksort (int L , int U )
{
        int i , j , pivot ;
        if ( L < U )
        {
                i = L + 1 ; j = U ; pivot = A[L] ;
                while ( i < j )
                {
                        while ( A [i] < pivot ) i + + ;
                        while ( A[j] > pivot ) j - - ;
                        if ( i < j ) swap ( A[i] , A[j]) ;
                }
                swap ( A[L] , A[j] ) ;
                quicksort ( L , j – 1 ) ;
                quicksort ( j + 1 , U ) ;
        }
}
```

لیست پیوندی (Link List)

لیست‌ها ساختمان داده‌ای هستند که اندازه آنها بصورت پویا تغییر می‌کند. پیمایش در لیست‌های پیوندی بصورت ترتیبی (خطی) است. بنابراین برای حذف , اضافه یا جستجو باید لیست را از ابتدا بصورت خطی پیمایش کرد. هر گره (node) در لیست پیوندی ساختاری با دو فیلد اصلی دارد. یکی فیلد داده که می‌تواند از هر نوع داده‌ای باشد و دیگری فیلد آدرس که به محل عنصر بعدی در لیست پیوندی اشاره می‌کند. در ساختمان داده لیست پیوندی اعمال اصلی حذف داده از لیست , اضافه کردن داده به لیست و جستجو در لیست انجام می‌شود. عنصر اول لیست پیوندی را هد (Head) یا هدر (Header) لیست می‌گویند و معمولاً این عنصر را برای سادگی پیمایش خالی نگه می‌دارند. برای افزودن داده جدید به لیست پیوندی ۴ عمل اصلی انجام می‌گیرد.

۱- تشکیل گره (node) جدید بر اساس اطلاعات جدید افزوده شدنی

۲- بدست آوردن آدرس گره‌ای که باید قبل از گره جدید قرار گیرد (مثلاً گره p)

۳- آدرس گره جدید که به محل اشاره‌گر p اشاره می‌کند.

۴- آدرس گره p را به محل new node تغییر می‌دهیم.

```
Void insert ( int x , node * start )
{
        node * p , * q , * new node ;
        q = start → next ;
        p = start ; new node = new ( node ) ; new node → data = x ;
        while ( q → data < newnode → data)
                                    x
        {
                p = q ;
                q = q → next ;
        }
        new node → next = p → next ;
        p → next = new node ;
}
```

مثال : می‌خواهیم گره ۱۵ را به لیست اضافه کنیم :

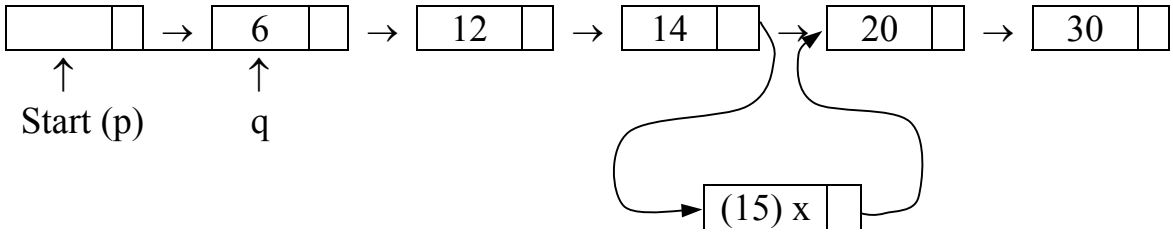

p	q
Start	6
6	12
12	14
14	20

مراحل حذف یک گره از لیست پیوندی

۱- یافتن گره قبل از گره مشخص شده برای حذف (q)

۲- تغییر دادن $q \rightarrow next$ به $p \rightarrow next$ (p حذف می‌شود)

۳- آزاد کردن حافظه‌ای که برای p در نظر گرفته‌ایم.

```
void dellinklist ( int x , node * store )
{
        node * p , * q ;
        p = start ;
        q = p ;
        while ( p → data ! = x )
        {
                q = p ;
                p = p → next ;
        }
        q → next = p → next ;
        delete (p) ;
}
```

مثال : گره شماره 3 را حذف کنید.

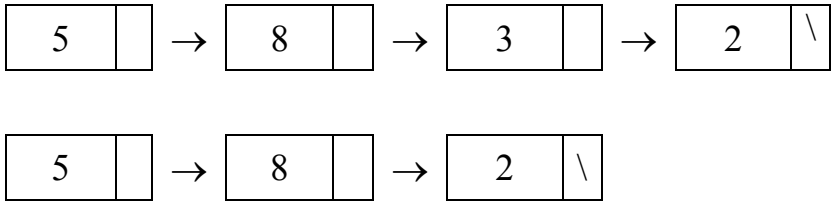

p	q
5	5
8	8
3	2

تمرین : برنامه‌های زیر چه کاری انجام می‌دهند؟

```
node * f ( int x , node * start )
{
        node * p ;
        p = start ;
        while ( p ) ;
        if ( p → data ! = x && p ) p = p → next ;
        else return p ;
}
void g ( node * start )
{
        if (start ! = Null )
        {
                C out << start → data ;
                g ( start → next ) ;
        }
}
```

جــواب : در قسمت اول یعنی f عمل جستجو را انجام می‌دهد و در قسمت دوم یعنی g عناصر لیست را به ترتیب چاپ می‌کند.

لیست پیوندی چرخشی

اگر اشاره‌گر عنصر انتهای لیست به جای Null به هد لیست اشاره‌گر کند (start) لیست ما تبدیل به لیست تک پیوندی چرخشی می‌شود.

تمرین : عمل حذف و اضافه را در یک لیست پیوندی چرخشی بنویسید.

لیست دو پیوندی

در لیست دو پیوندی سه بخش وجود دارد.

۱- بخش data

۲- بخش سمت راست که به گره بعدی اشاره می‌کند.

۳- بخش سمت چپ که به گره قبلی اشاره می‌کند.

```
struct Linklist
{
        struct Linklist * left ;
        data ;
        struct Linklist * right ;
}
typedeg struct Linklist node
node * p , * q ;
```

مراحل اضافه کردن داده به لیست دو پیوندی

۱- تشکیل گره جدید با استفاده از اطلاعات اضافه شدنی (new node)

۲- پیدا کردن محل درج گره جدید

۳- انتساب مقادیر مورد نظر به بخشهای آدرس چپ و آدرس راست گره‌های p و new node

```
void insert (int x , node * start )
{
        node * newnode , * p ;
        newnode = new (node) ;
مرحله 1 newnode → data = x ;
        newnode → right = Null ;
        newnode → left = Null ;
        p = start → right ;
مرحله 2 while ( p → data < x ) p = p → right ;
        p = p → left ;
        ( p → right ) → left = newnode ;
مرحله 3 newnode → left = p ;
        newnode → right = p → right ;
        p → right = newnode ;
}
```

مثال : گره عدد 6 را به لیست زیر اضافه کنید.

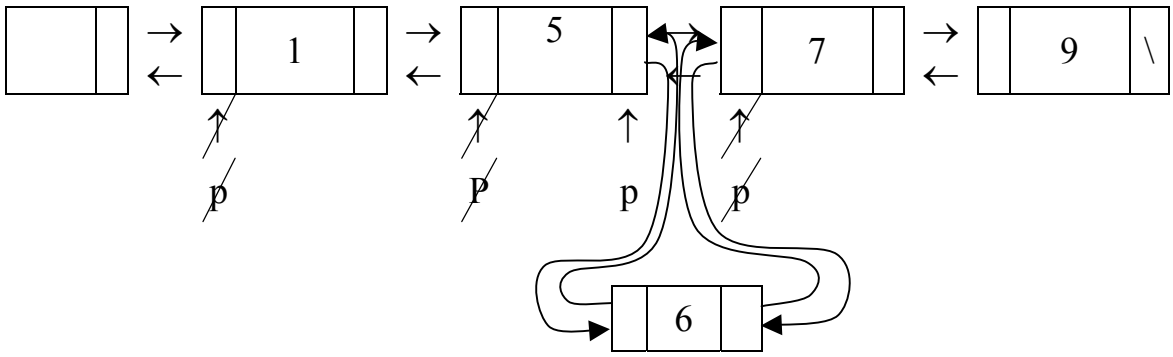

حذف از لیست دو پیوندی

```
void delete ( int x , node * start )
{
        node *p ;
        p = start → right ;
        while ( p && p → data < x ) p = p → right ;
        if ( p = = Null | | p → data > x ) return " داده در لیست نبوده است " ;
        ( p → Left ) → right = p → right ;
        ( p → right ) → Left = p → Left ;
        delete ( p ) ;
}
```

نمایش چندجمله‌ایها با استفاده از لیست‌های پیوندی

همانطور که چندجمله‌ایها بوسیله آرایه‌ها قابل نمایش بودند با استفاده از لیست‌های پیوندی نیز می‌توان چندجمله‌ایها را نمایش داد. برای این منظور باید ساختار متناسب با چندجمله‌ای تولید کرد. این ساختار شامل یک توان , یک ضریب و یک اشاره‌گر به جمله بعدی چند جمله‌ای است. به این ترتیب در نمایش چندجمله‌ایها بوسیله لیست‌های پیوندی از حافظه بصورت بهتری استفاده شده است ولی چون پیمایش در لیست‌های پیوندی , ترتیبی یا خطی است زمان محاسبات روی چندجمله‌ایها در صورت استفاده از لیست پیوندی افزایش می‌یابد.

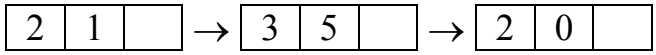

$$2x + 3x^5 + 2$$

گراف (Graph)

گـراف G مجمـوعه‌ای اسـت از گـره‌هـا (گـره = Vertex) که بوسیله یالهایی (لبه , یال = Edge) به یکدیگـر متصـل شده‌اند. گراف‌ها می‌توانند جهت‌دار یا غیر جهت‌دار باشند. اگر هر یال در گراف دارای جهـت مشخصی باشد بدین معنی که مبدأ و مقصد آن مشخص بوده و غیرقابل جابجایی , این گراف , گـراف جهـت‌دار خواهد بود. هر دو گره که مستقیماً با یک یال به هم متصل باشند را دو گره مجاور یا همسـایه گویـند (Adjacement). گرافـی کـه بـین تمام گره‌ها مسیر مستقیم وجود داشته باشد را گراف کامل می‌گویند. گراف کامل با n گره را با k_n نمایش می‌دهند.

تعـداد کل یالها در گراف کامل غیرجهت‌دار $n(n-\frac{1}{2})$ و در گراف کامل جهت‌دار $n(n-1)$ خواهد بود.

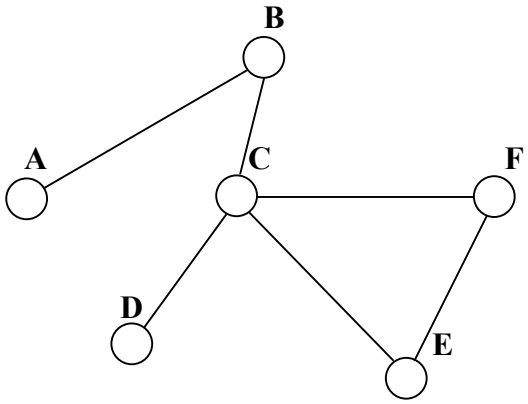

اگـر از گـره A بـا عبور از تعدادی یال و گره میانی به گره B در گراف برسیم گوئیم بین A و B یک مسیر از طول n وجود دارد. n تعداد یالهایی است که در مسیر پیموده می‌شوند. اگر در مسیری گره‌ای بـیش از یکـبار دیـده شـده باشد آن مسیر , مسیر غیر ساده است در غیر اینصورت مسیر ساده خواهد بـود. اگر در یک مسیر , گره مبدأ و گره مقصد بر هم منطبق بودند یا گره مبدأ همان گره مقصد بود , گراف دارای سیکل یا دور است.

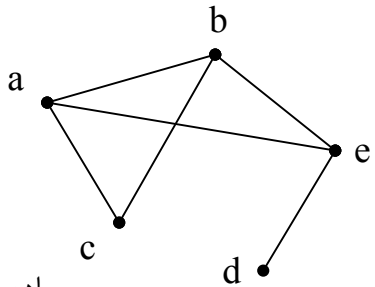

c - b - e = مسیر ساده

c - a - e - b = مسیر غیر ساده

a - b - e - a = سیکل

فاصله دو گره در گراف برابر است با کوتاهترین مسیر بین آن دو گره

قطر گراف برابر است با بزرگترین فاصله بین دو گره در گراف

گراف متصل : گرافی که بین هر دو گره مسیری وجود داشته باشد را گراف متصل گویند.

گراف غیر متصل : گرافی است که حداقل بین دو گره آن هیچ مسیر وجود نداشته باشد.

شرط لازم برای اینکه گرافی با n گره متصل باشد این است که حداقل $n - 1$ یال وجود داشته باشد.

گراف تهی : گرافی است که مجموعه‌ای از گره‌ها باشد و هیچ یالی بین گره‌ها وجود نداشته باشد.

درجه هر گره : تعداد یالهایی که از یک گره عبور می‌کند را درجه آن گره گویند.

تذکر : درجه خروجی برای گراف‌های جهت‌دار تعداد یالهای خارج شده از یک گره را نشان می‌دهد و درجه ورودی برای گراف‌های جهت‌دار تعداد یالهایی که به یک گره وارد شده‌اند می‌باشد.

مجمع درجات گره‌ها در گراف‌های بدون جهت دو برابر تعداد یالهاست و مجموع درجات ورودی یا مجموع درجات خروجی در گراف‌های جهت‌دار تعداد یالها را نشان می‌دهد.

روشهای نمایش گراف‌ها

۱- ماتریس مجاورتی

ماتریس مجاورتی روشی عمومی برای پیاده‌سازی گراف‌ها است. در این روش از یک ماتریس $n \times n$ برای نمایش گراف استفاده می‌کنیم که n تعداد گره‌های گراف است.

گراف وزن‌دار : گراف وزن دار گرافی است که به هر یال آن یک وزن (ارزش) منتصب شده باشد.

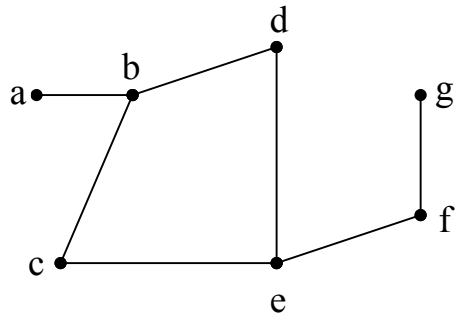

	a	b	c	d	e	f	g
a	0	1	1	0	0	0	0
b	1	0	1	1	1	0	0
c	1	1	0	0	1	0	0
d	0	1	0	0	1	0	0
e	0	1	1	1	0	1	0
f	0	0	0	0	1	0	1
g	0	0	0	0	0	1	0

7×7

$A[i, j] = 1$ یا w if i, j متصل باشند

$A[i, j] = 0$ if i و j متصل نباشند

نکته : ماتریس گراف‌های غیر جهت‌دار , ماتریس متقارن است.

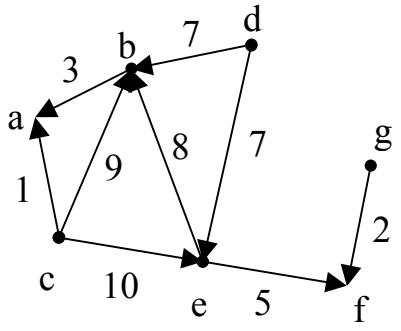

	a	b	c	d	e	f	g
a	0	0	0	0	0	0	0
b	3	0	0	0	0	0	0
c	1	9	0	0	10	0	0
d	0	7	0	0	7	0	0
e	0	8	0	0	0	5	0
f	0	0	0	0	0	0	0
g	0	0	0	0	0	2	0

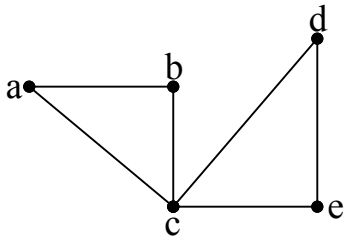

A =

	a	b	c	d	e
a	0	1	1	0	0
b	1	0	1	0	0
c	1	1	0	1	1
d	0	0	1	0	1
e	0	0	1	1	0

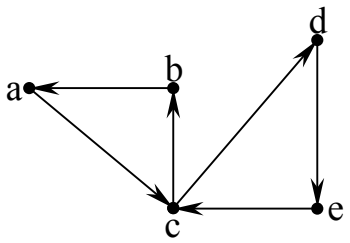

	a	b	c	d	e
a	0	0	1	0	0
b	1	0	0	0	0
c	0	1	0	1	0
d	0	0	0	0	1
e	0	0	1	0	0

مجمـوع سطری یا ستونی هر گره در ماتریس برای گراف‌های بدون جهت برابر با درجه هر گره است و مجمـوع سـطری هـر گـره در ماتـریس برای گراف‌های جهت‌دار برابر است با درجه خروجی هر گره و مجموع ستونی هر گره در ماتریس برای گراف‌های جهت‌دار برابر است با درجه ورودی هر گره.

تمرین : ماتریس A صفحه قبل را در نظر گرفته و ماتریس‌های A^2 و A^3 آنرا حساب کنید.

$$\begin{array}{c} \\ a \\ b \\ c \\ d \\ e \end{array}\begin{array}{c} \begin{array}{ccccc} a & b & c & d & e \end{array} \\ \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \end{array} \times \begin{array}{c} \\ a \\ b \\ c \\ d \\ e \end{array}\begin{array}{c} \begin{array}{ccccc} a & b & c & d & e \end{array} \\ \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \end{array} \Rightarrow A^2 = \begin{array}{c} \\ a \\ b \\ c \\ d \\ e \end{array}\begin{array}{c} \begin{array}{ccccc} a & b & c & d & e \end{array} \\ \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 4 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} \end{array}$$

$$\begin{array}{c} \\ a \\ b \\ c \\ d \\ e \end{array}\begin{array}{c} \begin{array}{ccccc} a & b & c & d & e \end{array} \\ \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 4 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} \end{array} \times \begin{array}{c} \\ a \\ b \\ c \\ d \\ e \end{array}\begin{array}{c} \begin{array}{ccccc} a & b & c & d & e \end{array} \\ \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \end{array} \Rightarrow A^3 = \begin{array}{c} \\ a \\ b \\ c \\ d \\ e \end{array}\begin{array}{c} \begin{array}{ccccc} a & b & c & d & e \end{array} \\ \begin{bmatrix} 2 & 3 & 5 & 2 & 2 \\ 3 & 2 & 5 & 2 & 2 \\ 5 & 5 & 4 & \boxed{5} & 5 \\ 2 & 2 & 5 & 2 & 3 \\ 2 & 2 & 5 & 3 & 2 \end{bmatrix} \end{array}$$

حال برای اینکه ماتریس بدست آمده را امتحان کنیم تا درست بودن آن ثابت گردد یک عدد را در نظر گرفته (مثلاً عدد ۵ که از خانه‌های c - d بدست می‌آید) و حالات موجود را بررسی می‌کنیم :

c - d - c - d

c - b - c - d

c - e - c - d

c - a - c - d

c - d - e - d

نکته : قطر اصلی ماتریس A^2 درجه هر گره را نشان می‌دهد.

عنصر [i , j] در ماتریس A^k نشان می‌دهد که چه تعداد مسیر به طول k بین i و j وجود دارد.

فضای لازم برای نمایش دادن یک گراف با استفاده از ماتریس مجاورتی از مرتبه n^2 است که n تعداد گره‌های گراف می‌باشد.

۲- لیست همجواری

برای نمایش گراف‌ها می‌توانیم از لیست‌های همجواری استفاده کنیم. بدینصورت که آرایه‌ای به تعداد گره‌های گراف ایجاد می‌کنیم. هر عنصر این آرایه اشاره‌گری است به ابتدای یک لیست پیوندی. این لیست پیوندی شامل گره‌هایی است که به گره متناظر با عنصر آرایه متصل‌اند.

در گـراف‌هـای غیـر جهت‌دار تعداد کل گره‌ها در لیست‌های پیوندی دو برابر تعداد یالهای گراف است ولـی در گـراف‌هـای جهت‌دار مجموع تعداد گره‌های لیست‌های پیوندی برابر تعداد یالهای گراف است. فضـای مصـرفی در نمـایش بوسـیله لیسـت همجـواری در گـراف‌هـای جهت‌دار از مرتبه $n + e$ و در گراف‌های غیر جهت‌دار $n + 2e$ است. e تعداد یالهای گراف و n تعداد گره‌های گراف است.

$n = | V |$

$e = | E |$

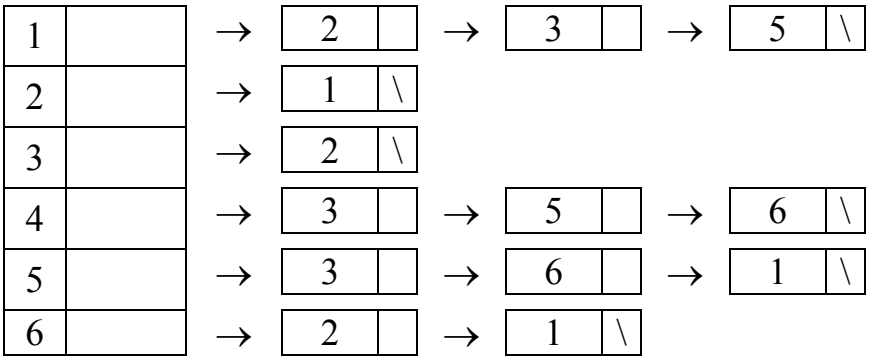

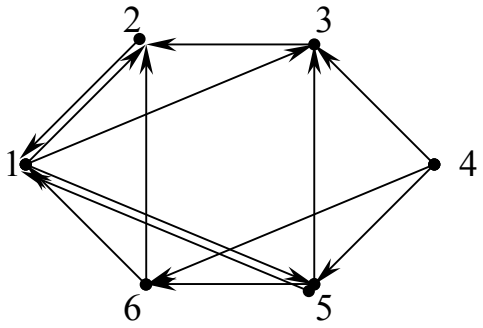

روشهای پیمایش گراف

دو روش کلی برای پیمایش گراف وجود دارد.

۱. اول سطح breadth first search (bfs)

۲. اول عمق depth first search (dfs)

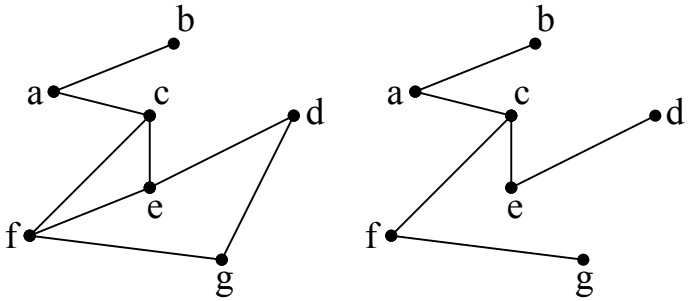

a - b - c - f - e - g – d

(bfs)

تعریف درخت : درخت گراف متصل بدون سیکل است.

روش اول سطح

در پیمایش اول سطح با شروع از یک گره و ملاقات آن , کلیه گره‌های مجاور آن نیز ملاقات می‌شوند. سپس این رویه به ترتیب برای هر یک از گره‌های مجاور تکرار می‌شود. برای پیاده‌سازی پیمایش اول سطح (bfs) از ساختمان داده صف استفاده می‌کنیم. بدین ترتیب که رئوس مجاور هنگام ملاقات وارد صف می‌شوند , سپس از سر صف یک عنصر را حذف کرده و گره‌های مجاور آنرا ضمن ملاقات به صف اضافه می‌کنیم. هر گره در صورتی ملاقات می‌شود (وارد صف می‌گردد) که قبلاً ملاقات نشده باشد. نتیجه پیمایش اول سطح , درخت پوشای اول سطح (درخت bfs گراف) می‌باشد.

پیمایش اول سطح از یک گراف و در نتیجه درخت پوشای bfs لزوماً منحصر به فرد نیست.

مثال : گراف زیر را بوسیله روش اول سطح پیمایش کرده و درخت پوشای آنرا بکشید.

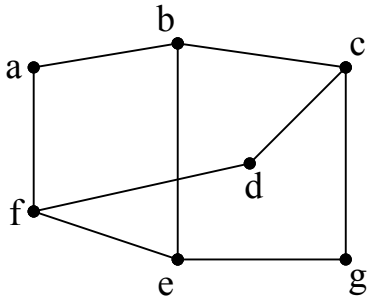

a - b - f - c - e - d - g

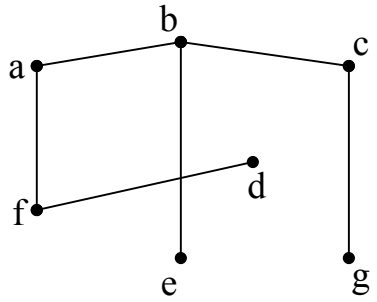

روش اول عمق

در پیمایش اول عمق با شروع از یک گره و ملاقات آن , یکی از گره‌های مجاوری که ملاقات نشده را ملاقات می‌نمائیم و این عمل را متناوباً تکرار می‌کنیم. اگر در یک گره بودیم و همه گره‌های مجاور آن ملاقات شده بود , یک مرحله به عقب برمی‌گردیم. برای پیاده‌سازی درپیمایش اول عمق از پشته استفاده می‌کنیم. نتیجه پیمایش اول عمق , درخت پوشای dfs است که لزوماً منحصر به فرد نیست.

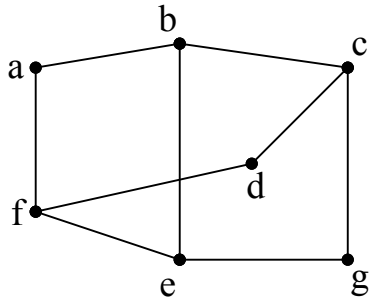

a - b - c - d - f - e - g

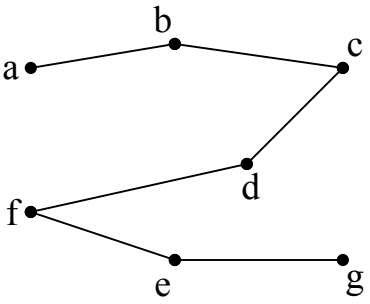

تمرین : از گره e شروع کرده و اول سطح و اول عمق گراف زیر را بنویسید.

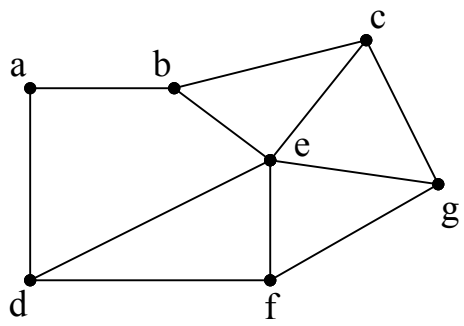

اول سطح = e - b - c - d - f - g - a

اول عمق = e - c - b - a - d - f - g

کدنویسی روش اول سطح و اول عمق

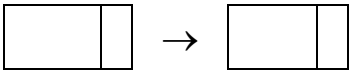

```
Struct Linklist
{
        int data ;
        struct Linklist  *Next ;
}
typedef struct Linklist node ;
struct LinkArray
{
        int sw ;
        node  *Link ;
}
typedef struct LinkArray pointer ;
```

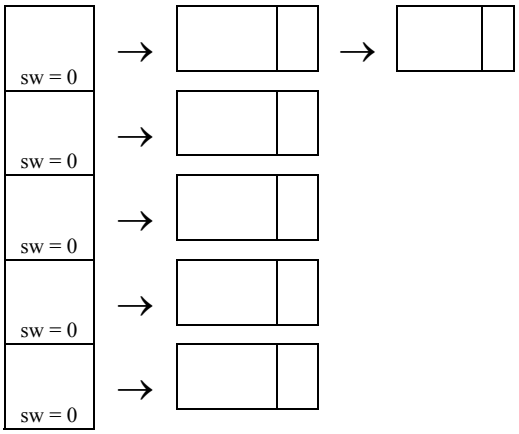

```
pointer  *graphnodes ;
graphnodes = New    pointer [n] ;
```

الگوریتم پیمایش اول سطح

در این پیمایش از رأس k شروع می‌کنیم. پس بنابراین داریم :

```
Void bfs ( pointer graphnodes [ ] , int k )
{
        node  *p ;
        graphnodes [ k ]  sw = 1 ;
        C out << k ;
        Addqueue ( k ) ;                    مقدار k را به انتهای صف اضافه می‌کند.
        while ( ! ( queue . empty ( )))     چک می‌کند که آیا صف خالی است یا خیر
        {
                k = delqueue ( ) ;   از صف یک مقدار حذف کرده و در  k قرار می‌دهد.
                p = graphnodes [ k ] . Link ;
                do
                {
                        if ( graphnodes [ p → data ] . sw = = 0 )
                        {
                                addqueue ( p → data ) ; C out << p → data ;
                                graphnodes [ p → data ] . sw = 1 ;
                        }
                        p = p → Next ;
                }
                while ( p ) ;
        }
}
```

Graphnodes [5]

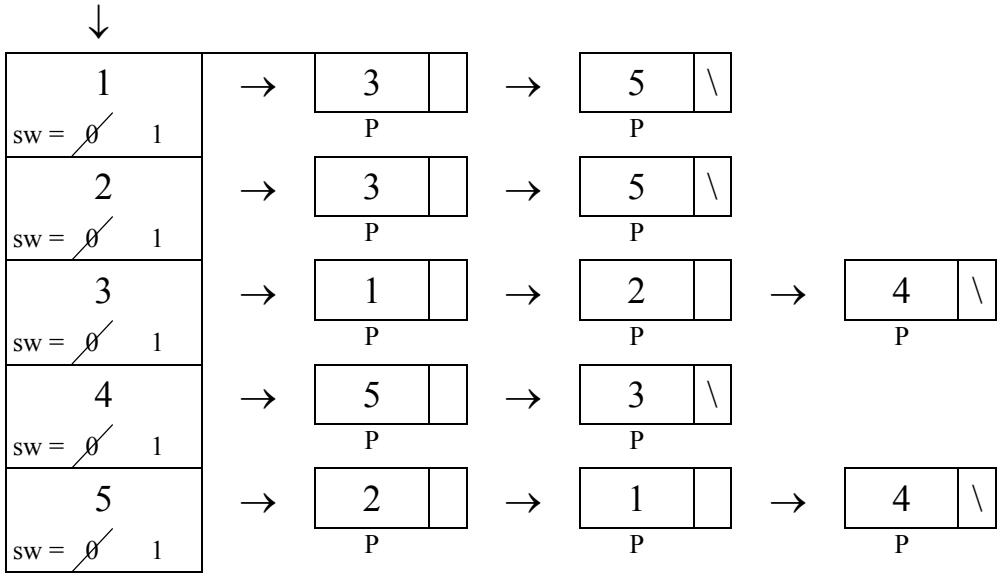

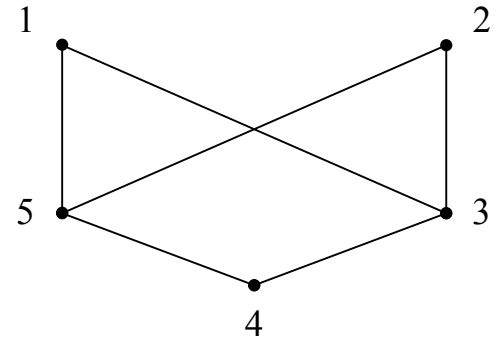

1	3	5	2	4

k
1
3
5
2
4

1 3 5 2 4

الگوریتم اول عمق

در این پیمایش از رأس k شروع می‌کنیم. پس بنابراین داریم :

```
Void dfs ( pointer graphnodes [ ] , int k ) //
{
        node  *p ;
        graphnodes [ k ] . sw = 1 ;  C out << k ;
        for ( p = graphnodes [ k ] . Link ;  p ! = Null ;  p = → Next )
        if ( graphnodes [ p → data ] . sw = = 0 )
        dfs ( graphnodes , p → data ) ;
}
```

همان گراف بالا را در نظر می‌گیریم :

1 sw = ~~0~~ 1	→	3 |	→	5 | \			
		P (1)		P (12)			
2 sw = ~~0~~ 1	→	3 |	→	5 | \			
		P (4)		P (5)			
3 sw = ~~0~~ 1	→	1 |	→	2 |	→	4 | \	
		P (2)		P (3)		P (11)	
4 sw = ~~0~~ 1	→	5 |	→	3 | \			
		P (9)		P (10)			
5 sw = ~~0~~ 1	→	2 |	→	1 |	→	4 | \	
		P (6)		P (7)		P (8)	

1 3 2 5 4

مثال :

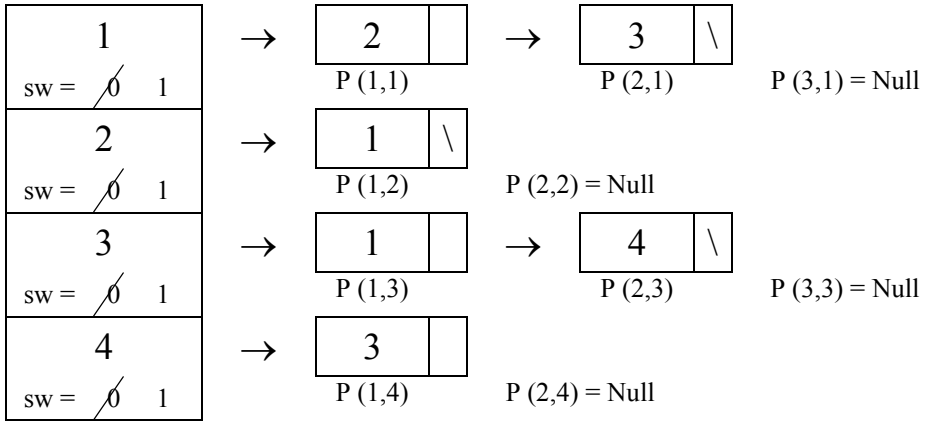

از یک شروع می‌کنیم.

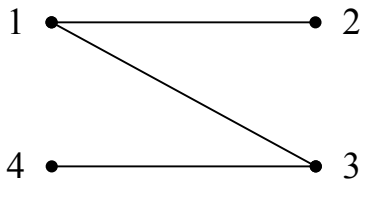

1 2 3 4

k
1
2
3
4

درخت پوشای بهینه (حداقل هزینه)

درخت پوشای بهینه در گراف‌های ارزش‌دار (وزن‌دار) ساخته می‌شود و آن درختی است که اگر ارزش تمام گراف‌های آن را جمع کنیم کوچکترین عدد ممکن حاصل گردد.

- **روش اول الگوریتم کراسکال (kraskal)** : در الگوریتم کراسکال , یالهای گراف را به ترتیب صعودی مرتب می‌کنیم. از اولین (کوچکترین) یال شروع کرده و هر یال را به گراف اضافه می‌کنیم به شرط اینکه دور در گراف ایجاد نگردد. این روال را آنقدر ادامه می‌دهیم تا درخت پوشای بهینه تشکیل گردد.

✓ fe = 2
✓ bf = 3
✓ bd = 5 , ✓ ae = 5
× be = 6
✓ cd = 7
× de = 8 , af = 8
× df = 9
× ab = 10
× bc = 20

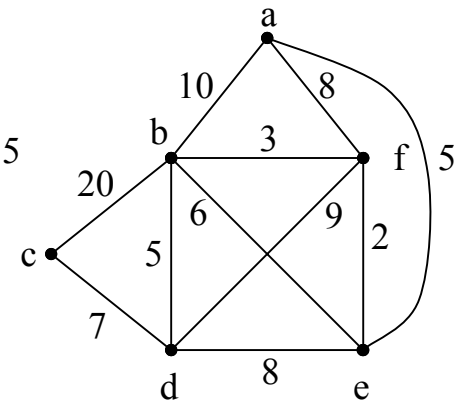

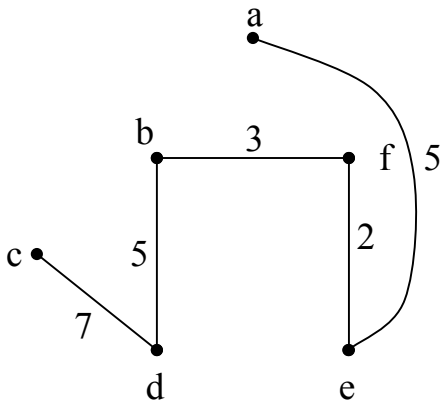

2 + 3 + 5 + 5 + 7 = 22

- **روش دوم الگوریتم پریم (prim)** : در این روش از یک رأس شروع می‌کنیم و کمترین یال (یال با کمترین وزن) که از آن می‌گذرد را انتخاب می‌کنیم. در مرحله بعد یالی انتخاب می‌شود که کمترین وزن را در بین یالهایی که از دو گره موجود می‌گذرد داشته باشیم. به همین ترتیب در مرحله بعد یالی انتخاب می‌گردد که کمترین وزن را در بین یالهایی که از سه گره موجود می‌گذرد داشته باشد. این روال را آنقدر تکرار می‌کنیم تا درخت پوشای بهینه حاصل شود. باید توجه کرد که یال انتخابی در هر مرحله در صورتی انتخاب می‌شود که در گراف دور ایجاد نکند. تفاوت روش پریم با روش کراسکال در این است که گراف حاصل در مراحل میانی تشکیل درخت پوشای بهینه در روش پریم همیشه متصل است ولی در الگوریتم کراسکال در آخرین مرحله قطعاً متصل است.
- **روش سوم الگوریتم سولین** : در الگوریتم سولین برای هر گره یال با کمترین هزینه که از آن عبور می‌کند را رسم می‌کنیم. در مرحله بعد ، گراف به مؤلفه‌هایی تقسیم می‌شود و یالی انتخاب می‌گردد که با کمترین هزینه دو مؤلفه گراف را به همدیگر متصل نماید با شرط عدم وجود دور در گراف. آنقدر این مراحل را ادامه می‌دهیم تا درخت پوشای بهینه حاصل شود.

تمرین : درخت پوشای بهینه گراف زیر را به سه حالت رسم نمائید :

✓ ac = 2 , ✓ de = 2 , ✓ gh = 2

✓ be = 3

✓ eh = 4

✓ ab = 5 , ✓ gi = 5

× hi = 6

✓ ef = 7

× bc = 8

× fh = 9 , × ce = 9

× dg = 10

× bd = 11

× cf = 12

× eg = 13

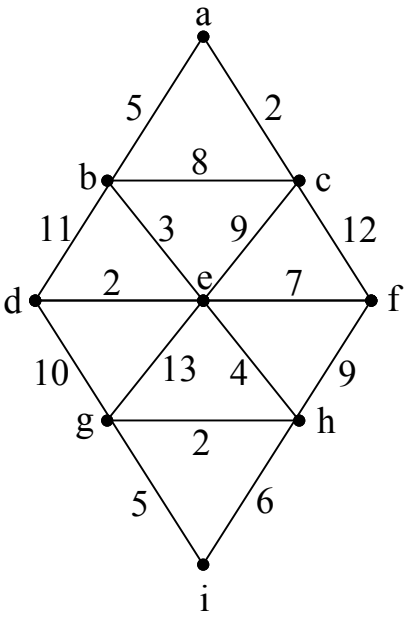

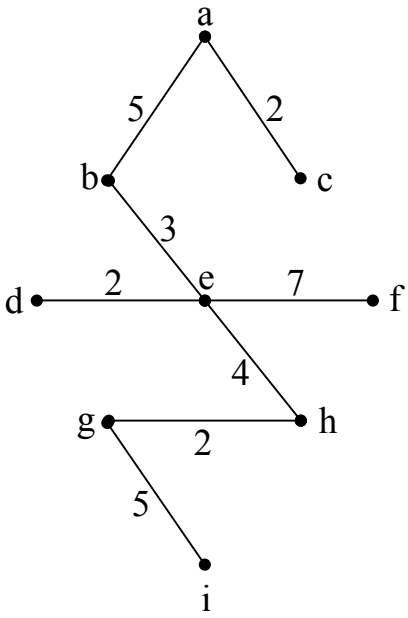

کراسکال

$2 + 2 + 2 + 3 + 4 + 5 + 5 + 7 = 30$

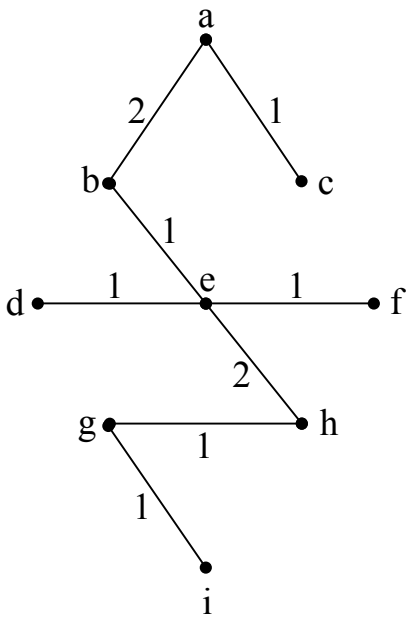

روش سولین (شروع از e)

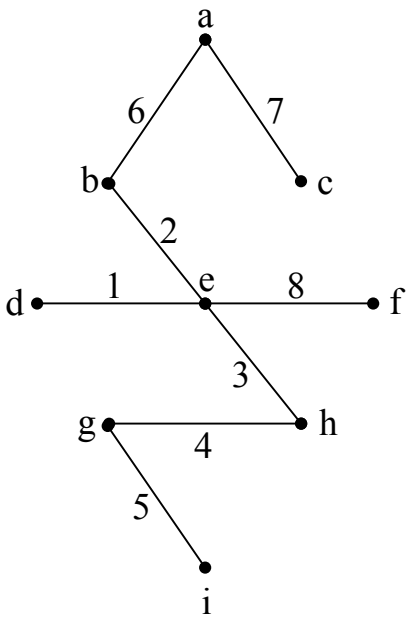

روش پریم (شروع از e)

حداقل هزینه بین گره‌های گراف (الگوریتم دایکسترا)

بـرای محاسـبه حداقـل هزیـنه‌هـا از یک گره به گره‌های دیگر در گراف وزن‌دار ، از الگوریتم دایکسترا اسـتفاده مـی‌کنیم. بدین منظور باید ابتا ماتریس هزینه‌های گراف را تشکیل دهیم و سپس با شروع از گـره مفـروض ، هزینه آن گره تا سایر گره‌ها را بدست آوریم. برای بدست آوردن هزینه حداقل بین دو گره دو انتخاب کلی وجود دارد :

۱- مسیر مستقیم بین دو گره W_{ij}

۲- استفاده از یک گره میانی $W_{ik} + W_{kj}$

آنقدر این روال را ادامه می‌دهیم تا تمام گره‌های گراف ملاقات شوند.

مثال : گراف زیر را در نظر بگیرید. از گره شماره ۱ شروع کرده و حداقل هزینه بین گره‌ها را نسبت به گره ۱ بدست آورید.

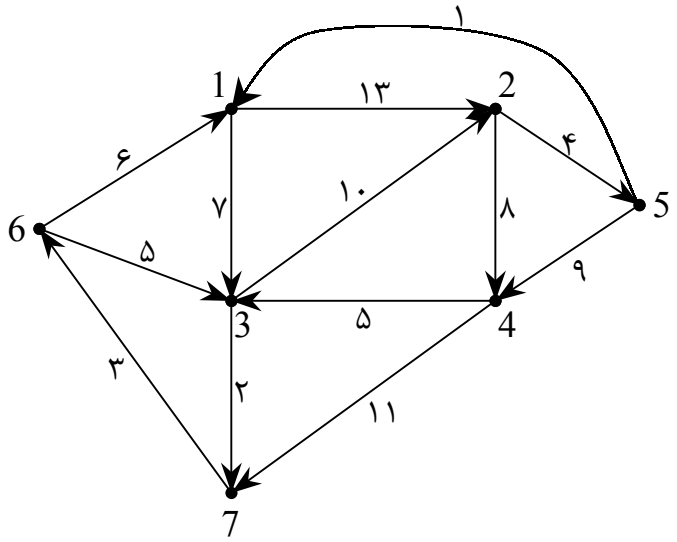

	1	2	3	4	5	6	7
1	0	13	7	∞	∞	∞	∞
2	∞	0	∞	8	4	∞	∞
3	∞	10	0	∞	∞	∞	2
4	∞	∞	5	0	∞	∞	11
5	1	∞	∞	9	0	∞	∞
6	6	∞	5	∞	∞	0	∞
7	∞	∞	∞	∞	∞	3	0

ماتریس

	✓ 1	✓ 2	✓ 3	✓ 4	✓ 5	✓ 6	✓ 7
1	0	13	**7**	∞	∞	∞	∞
3	0	13	7	∞	∞	∞	**9**
7	0	13	7	∞	∞	**12**	9
6	0	**13**	7	∞	∞	12	9
2	0	13	7	21	**17**	12	9
5	0	13	7	**21**	17	12	9
4							

جواب

مثال : حداقل هزینه بین گره‌های گراف زیر را در خصوص گره شماره ۲ محاسبه نمائید.

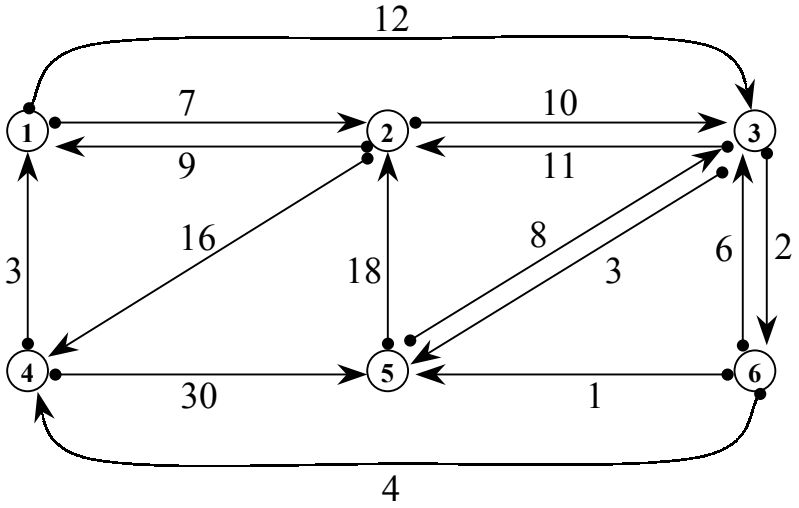

	1	2	3	4	5	6
1	0	7	12	∞	∞	∞
2	9	0	11	16	∞	∞
3	∞	10	0	∞	8	6
4	3	∞	∞	0	30	∞
5	∞	18	3	∞	0	∞
6	∞	∞	2	4	1	0

	✓ 1	✓ 2	✓ 3	✓ 4	✓ 5	✓ 6
2	**9**	0	11	16	∞	∞
1	9	0	**11**	16	∞	∞
3	9	0	11	**16**	19	17
4	9	0	11	16	19	**17**
5	9	0	11	16	**18**	17

سؤال : تابع f چه عملی انجام می‌دهد؟

```
node * f( node  *p )
{
        node  *q ;
        q = Null ;
        if ( p )
        {
                q = New ( node ) ;
                q → data = p → data ;
                q = Next = f( p → Next ) ;
        }
        return q ;
}
```

جواب :

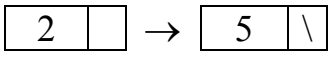

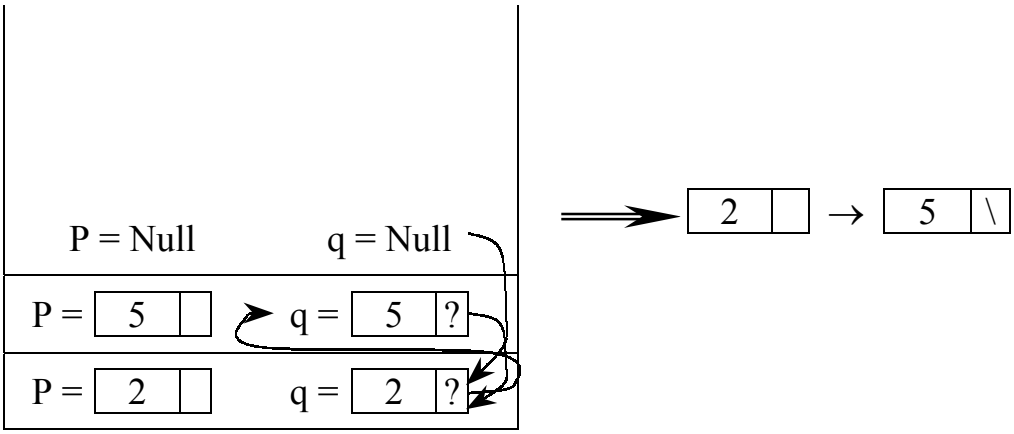

تابع بالا از لیست پیوندی کی کپی تهیه می‌کند.

سؤال : عبارت prefix زیر را بصورت postfix بنویسید.

$+ + a / b - c\ d / - a\ b - + c \times d\ 5 / a - b\ c$

جواب :

$a\ b\ c\ d - / + a\ b - c\ d\ 5 \times + a\ b\ c - / - / +$

سؤال : حاصل عبارت postfix زیر را بنویسید.

$6 , 2 , 3 , + , - , 3 , 8 , 2 , / , + , \times , 2 , \uparrow , 3 , +$

جواب :

$(6 - (2 + 3)) \times (3 + (8 / 2)) \uparrow 2 + 3 = 52$

سؤال : عبارت زیر را بصورت postfix و prefix بنویسید.

$(a / (b - c + d)) \times (e - a) \times c$

جواب :

$Postfix = a\ b\ c - d + / e\ a - \times c \times$

$Prefix = \times \times / a + - b\ c\ d - e\ a\ c$

سؤال : خروجی تابع f را بنویسید.

```
void  f( node  *x )
{
        node  *p ;
        int i ;
        i = 0 ;
        if ( x ! = Null )
        {
                p = x ;
                do
                {
                        i + + ;
                        p = p →Next ;
                }
                while ( p ! = x )
        }
        C out << i ;
}
```

جواب : تعداد ندهای لیست پیوندی چرخشی را محاسبه و چاپ می‌کند.

سؤال : خروجی تابع g را بنویسید.

```
node  *g (node  *p )
{
        node  *m , *L ;
        m = Null ;
        while ( p )
        {
                L = m ; m = p ;
                p = p → Next ;
                m → Link = L ;
        }
        return m ;
}
```

جواب : لیست پیوندی را معکوس می‌کند.

سؤال : الف) از گره a شروع کرده و پیمایش‌های dfs گراف زیر را بنویسید.

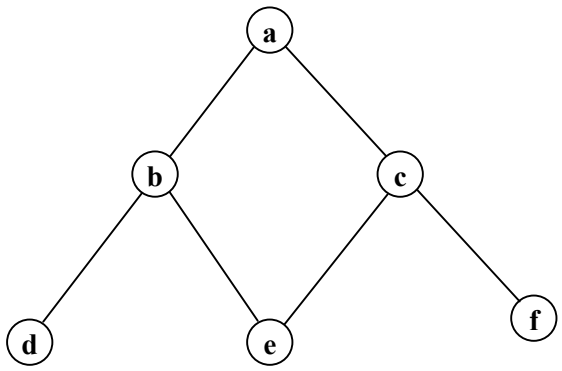

a b d e c f

a b e c f d

a c f e b d

a c e b d f

ب) آیا می‌توان یک dfs و یک bfs در این گراف نوشت که با هم یکی باشند؟

جواب : خیر

ج) در حالت کلی گراف‌ها آیا می‌توان یک dfs و bfs نوشت که با هم برابر باشند یا خیر؟

جواب : بله مثلاً اگر در گراف زیر از گره e شروع کنیم dfs و bfs آن با هم یکی خواهد شد.

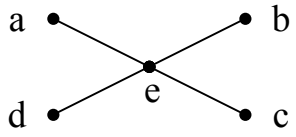

dfs = e a b c d

bfs = e a b c d

سؤالات میان ترم

۱- آرایه‌ای ۱۱ عنصری بشکل زیر موجود است. می‌خواهیم آن را به روش درجی مرتب کنیم. آرایه در مرحله پنجم پویش آن چگونه خواهد بود. (۱۰ نمره)

14	7	3	20	18	4	17	9	11	30	25
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

جواب :

3	4	7	14	18	20	17	9	11	30	25
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

۲- زیربرنامه‌ای بنویسید که آدرس شروع دو لیست پیوندی مرتب را گرفته و آدرس شروع لیست پیوندی مرتب حاصل از ترکیب دو لیست پیوندی داده شده را برگرداند. (۲۰ نمره)

```
node ordermerg ( node * start 1 , node * start 2 )
{
        node * p , * q , * start , * s ;
        s = new ( node ) ; s → next = Null ;
        start = s ;
        p = start 1 → next ;
        q = start 2 → next ;
        while ( p && q )
        if ( p → data < q → data )
        {
                s → next = p ;
                s = p ;
                p = p → next ;
        }
        else
        {
                s → next = q ;
                s = q ;
                q = q → next ;
        }
        if ( p ) s → next = p ;
        else     s → next = q ;
        return start ;
}
```

۳- دو لیست پیوندی با آدرس‌های شروع Start 1 و Start 2 داریم. زیربرنامه‌ای بنویسید که آدرس شروع لیست پیوندی ترکیب این دو لیست را برگرداند. (۱۰ نمره)

```
node * concatlist ( node * start 1 , node * start 2 )
{
        node * p ;
        p = start 1 → next ;
        while ( p → next )  p = p → next ;
        p → next = start 2 → next ;
        return start 2 ;
}
```

۴- هزینه درخت پوشای مینیمم گراف زیر را از روش پریم بدست آورید. درخت حاصل چند یال دارد؟ ترتیب رسم یالهای درخت پوشای بهینه را با استفاده از الگوریتم پریم ذکر کنید. (۱۵ نمره)

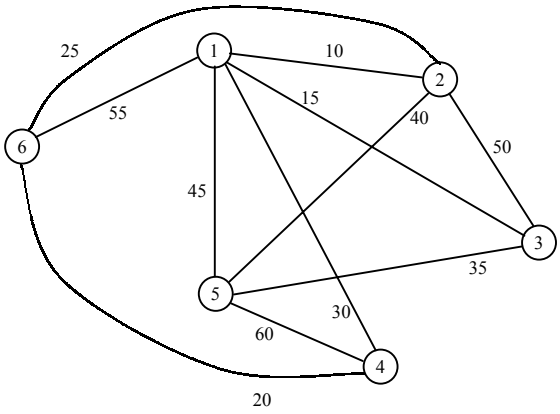

4 – 5 : 60
4 – 6 : 20
4 – 1 : 30
1 – 5 : 45
1 – 2 : 10

1 – 3 : 15
1 – 6 : 55
5 – 5 : 40
2 – 6 : 25
2 – 3 : 50
3 – 5 : 35

جواب :

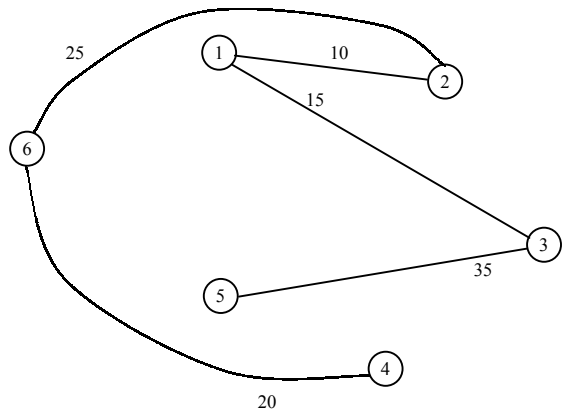

1) 1 – 2 : 10
2) 2 – 3 : 15
3) 2 – 6 : 25
4) 6 – 4 : 20
5) 3 – 5 : 35

} = 105

۵- زیربرنامه‌ای بنویسید که آرایه‌ای از اعداد را به صورت انتخابی (selection sort) مرتب کند. یک آرایه مرتب شده را توسط کدام یک از روشهای مرتب‌سازی گفته شده مجدداً مرتب کنیم تا کندتر مرتب‌سازی انجام شود. (۲۰ نمره)

```
for (i = n ; i > 1 ; – – 1)
{
        max = A[1] ;
        index = 1 ;
        for (i = 2 ; j < = i ; + + j)
        if (A[j] > max)
        {
                max = A[j] ;
                index = j ;
        }
        A[index] = A[i] ;
        A[i] = max ;
}
```

جواب قسمت دوم : اگر یک آرایه مرتب شده داشته باشیم و با مرتب‌سازی درجی یا حبابی آن را مجدداً مرتب کنیم بهترین حالت مرتب‌سازی را انتخاب کرده‌ایم ولی اگر مرتب‌سازی سریع را انتخاب کنیم کندترین حالت را انتخاب کرده‌ایم. حال اگر یک آرایه نامرتب داشته باشیم بهترین حالت برای مرتب‌سازی حالت مرتب‌سازی سریع و یا ادغامی است.

۶- یک آرایه دو بعدی ۲۰ × ۱۰ را بصورت ستونی در حافظه از محل ۱۰۰۰ حافظه ذخیره کرده‌ایم. در صورتیکه هر عنصر آرایه ۲ بایت فضا مصروف کند آدرس عنصر [7 , 6] آرایه در حافظه چیست؟ (۵ نمره)

$[6,7] = [(6 \times 10) + 5] \times 2 + 1000 = 1130$ روش ستونی

$[6,7] = [(5 \times 20) + 6] \times 2 + 1000 = 1212$ روش سطری

۷- آرایه اعداد در سؤال ۱ را با استفاده از الگوریتم مرتب‌سازی سریع (Quick sort) مرتب می‌کنیم. در مرحله اول مرتب‌سازی (پویش اول آرایه) ، آرایه به چه شکل خواهد بود؟ (۱۰ نمره)

14	7	3	20	18	4	17	9	11	30	25
محور			i_1	i_2	J_3	i_3	j_2	j_1		
4	7	3	11	9	14	17	18	20	30	25

۸- پـیمایش اول عمـق و اول سـطح گراف زیر را بنویسید و درخت پوشای bfs و dfs هر یک را تشـکیل دهـید. پـیمایش اول سـطح را از گره ۵ و پیمایش اول عمق را از گره ۹ شروع کنید. (۲۰ نمره)

نکته : از بین سؤالات ۱ و ۷ تنها به یکی پاسخ دهید. همه مرتب‌سازی‌ها بصورت صعودی است.

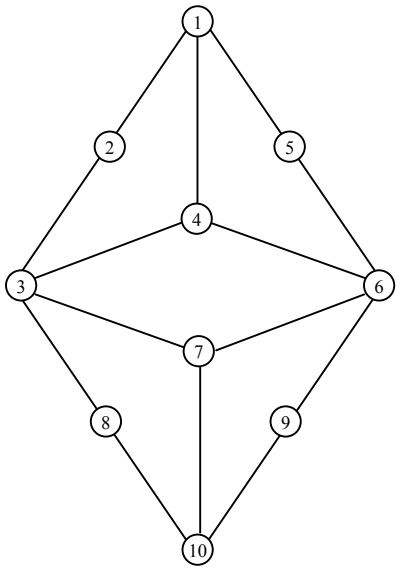

bfs = 5 1 6 2 4 7 9 3 10 8

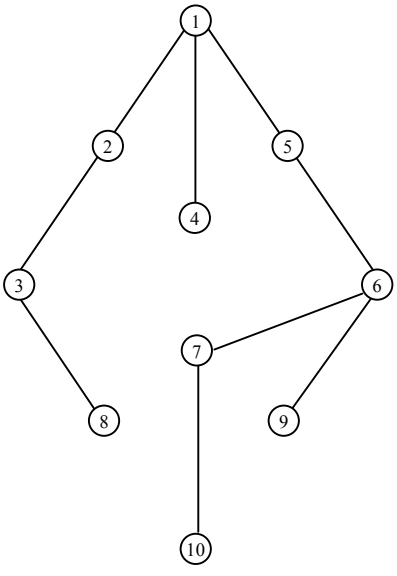

dfs = 9 6 5 1 2 3 4 7 10 8

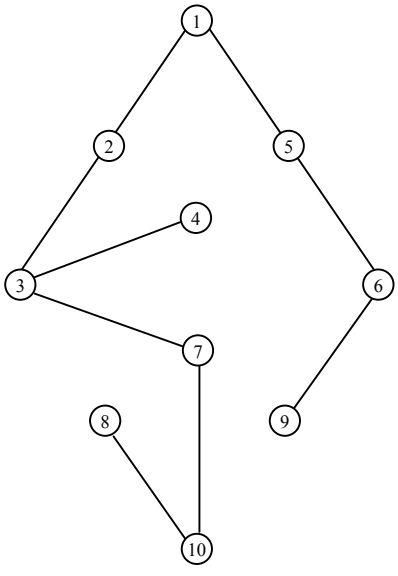

درخت (Tree)

درخت مجموعه‌ای است متناهی از یک یا چند گره که یک گره خاص را بنام ریشه مشخص کرده‌ایم و سایر گره‌ها به مجموعه‌های مجزایی تقسیم می‌شوند که هر مجموعه خود یک درخت است و زیر درخت ریشه نامیده می‌شود. تعداد زیر درخت‌های هر گره درجه آن گره است. فاصله هر گره تا ریشه درخت را سطح آن گره می‌نامند. بزرگترین درجه گره در درخت ، درجه درخت نامیده می‌شود. اگر درجه درخت m باشد درخت را m تایی می‌گویند. به گره‌هایی که درجه آنها صفر است برگ (Leaf) گفته می‌شود. برگها زیر درخت ندارند. برگها را گره‌های خارجی درخت و سایر گره‌ها غیر از برگها را گره‌های داخلی درخت می‌نامند. دو گره که دارای پدر مشترک هستند را گره‌های همزاد گویند. حداکثر سطح یک گره در درخت را ارتفاع (عمق) درخت گویند. پیش فرض سطح ریشه ۱ است.

درخت دودویی طبق تعریف درختی است که درجه آن ۲ باشد یعنی هر گره حداکثر ۲ فرزند داشته باشد. یکی فرزند سمت راست و یکی فرزند سمت چپ که با هم متفاوت (متمایز) هستند.

فرزند سمت چپ است فرزند سمت راست است

مثال : با سه گره چند درخت دودویی می‌توان ساخت.

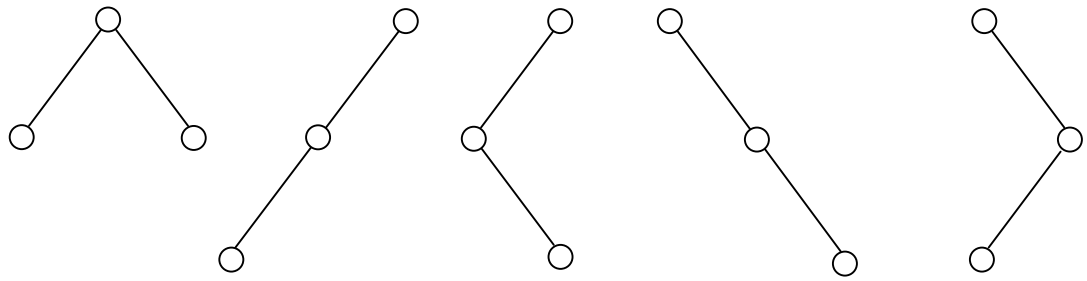

درخت اریب درخت اریب

- **درخت Perfect (کاملاً پر)** : درختی است که همه گره‌ها بجز گره‌های سطح آخر (برگها) دارای حداکثر فرزندان بوده (حداکثر درجه درخت) و برگها هم سطح نیز باشند.
- **درخت Complete (کامل)** : درختی است که اگر گره‌های آنرا شماره‌گذاری کنیم ،

شـماره‌هـا بر درخت Perfect متناظرش منطبق باشند. یعنی می‌توان گفت درختی است که اگـر ارتفـاع آن d باشـد تـا ارتفـاع d - 1 ، درخـت Perfect بوده و برگها در سطح d تا حد ممکن در سمت چپ باشند.

- **درخت Full (پر)** : درختی که در آن گره‌ها یا برگ هستند و یا به تعداد درجه درخت فرزند دارند را درخت full گویند.

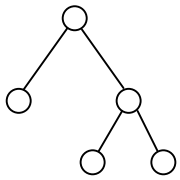

Full است
Complete نیست
Perfect نیست

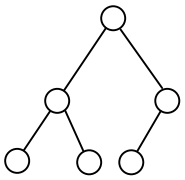

Complete است
Full نیست
Perfect نیست

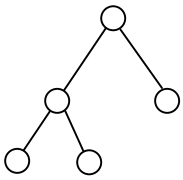

Perfect نیست
Full است
Complete است

- درختی که Perfect باشد حتماً Complete و Full هم هست.
- درختی که Complete است لزوماً Perfect نیست.
- درختی که Complete است لزوماً Full نیست.
- درختی که Full است لزوماً Complete نیست.

- حداکثر تعداد گره‌ها در یک درخت دودویی به ارتفاع d براب با $2^d - 1$ خواهد بود.
- حداثر تعداد برگها در یک درخت دودویی به ارتفاع d برابر با 2^{d-1} خواهد بود.
- حداکثر تعداد گره‌های غیر برگ یک درخت با ارتفاع d برابر با $2^{d-1} - 1$ خواهد بود.
- درختی دودویی با n گره دارای ارتفاع Log_2^{n-1} خواهد بود.

سؤال : درخت دودویی زیر را در نظر بگیرید به سؤالهای آن پاسخ دهید.

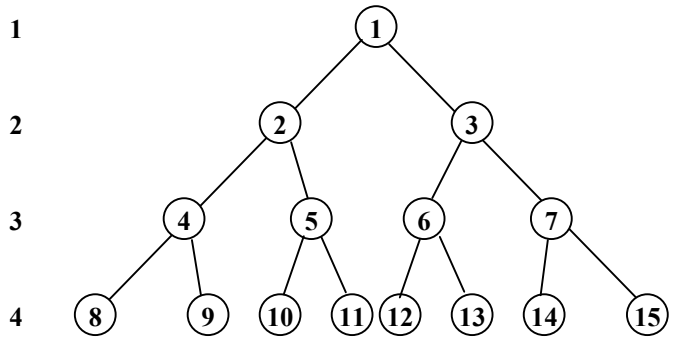

۱- حداکثر چند برگ وجود دارد؟

حداکثر تعداد برگها از رابطه 2^{d-1} بدست می‌آید. اگر بعنوان مثال ارتفاع 4 را در نظر بگیریم داریم :

حداکثر تعداد برگهای موجود در این درخت $2^{d-1} = 2^{4-1} = 2^3 = 8$

۲- حداکثر چند گره غیر از برگ داریم؟ (گره‌های داخلی)

حداکثر گره‌های داخلی از رابطه $2^{d-1} - 1$ بدست می‌آید. باز هم در ارتفاع 4 داریم :

$$2^{d-1} - 1 = 2^{4-1} - 1 = 2^3 - 1 = 8 - 1 = 7$$

۳- حداکثر چند گره وجود دارد؟

حداکثر تعداد گره‌ها از رابطه $2^d - 1$ بدست آمده و بعنوان مثال باز هم در ارتفاع 4 داریم :

$$2^d - 1 = 2^4 - 1 = 16 - 1 = 15$$

۴- چند درخت کامل متمایز به ارتفاع d داریم؟

حداکثر تعداد درخت کامل متمایز نیز از همان رابطه تعداد برگها بدست می‌آید. پس در ارتفاع 4 داریم :

$$2^{d-1} = 2^{4-1} = 2^3 = 8$$

سؤال : اگر n تا گره داشته باشیم :

الف) حداکثر عمق چقدر است؟

حداکثر عمق برابر با n خواهد بود. در این حالت درخت بصورت کاملاً اریب خواهد بود. یعنی تمام فرزندان از یک سمت (چپ یا راست) رشد می‌کنند.

ب) حداقل عمق چقدر است؟

حداقل ارتفاع یک درخت دودویی با n گره از رابطه زیر بدست می‌آید :

$$\left[\mathrm{Log}_2^n\right] + 1 \Rightarrow \left[\mathrm{Log}_2^8\right] + 1 = 3 + 1 = 4$$

نکته : همه روابط گفته شده برای درخت‌های m تایی نیز قابل تعمیم است.

اگر n_0 تعداد برگهای در یک درخت دودویی و n_2 تعداد گره‌های دو فرزندی باشند رابطه $n_0 = n_2 + 1$ برقرار است.

روشهای پیمایش درخت

۱- آرایه

برای نمایش درخت‌های دودویی می‌توان از آرایه‌ها استفاده کرد. بدین منظور به تعداد گره‌های درخت کامل متناظر با درخت مفروض برای یک آرایه حافظه نیاز داریم . در آنصورت داریم :

- ریشه در خانه اول آرایه قرار می‌گیرد.
- فرزند سمت چپ گره‌ای با اندیس i در آرایه درون خانه $2i$ قرار می‌گیرد که $2i \le n$ خواهد بود. اگر $2i > n$ بود یعنی گره i فرزند سمت چپ ندارد.

فرزند سمت چپ = $2i$

- فرزند سمت راست گره‌ای با اندیس i در آرایه درون خانه $2i + 1$ آرایه قرار می‌گیرد که $2i+1 \le n$ خواهد بود. اگر $2i+1 > n$ باشد یعنی گره i فرزند سمت راست ندارد.

فرزند سمت راست = $2i + 1$

در نمایش درخت‌های دودویی بوسیله آرایه‌ها اگر درخت کامل نباشد اتلاف حافظه خواهیم داشت ولی اگر درخت کامل باشد روش خوبی خواهد بود.

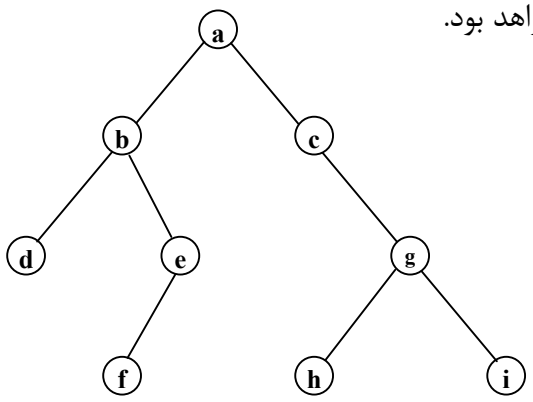

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
a	b	c	d	e		g			f				h	I

فرزند سمت چپ = $2i$

فرزند سمت راست = $2i + 1$

$\Rightarrow$ پدر هر گره i = $\frac{i}{2}$

۲- لیست‌های پیوندی

برای نمایش درخت‌ها به روش لیست پیوندی باید گره‌هایی با ساختار زیر تعریف کنیم.

هر گره یک فرزند سمت چپ و یک فرزند سمت راست و یک داده دارد. در ساختار تعریف شده مشخص کردن پدر هر گره به سادگی امکان پذیر نیست. برای رفع این مشکل می‌توان در ساختار هر گره یک فیلد جدید به نام Parent که به پدر آن گره اشاره می‌کند تعریف نمود.

```
Struct Treetype
{
        int data ;
        struct Treetype * Lchild ;
        struct Treetype * Rchild ;
        struct Treetype * Parent ;
}
typedef struct Treetype Tree ;
```

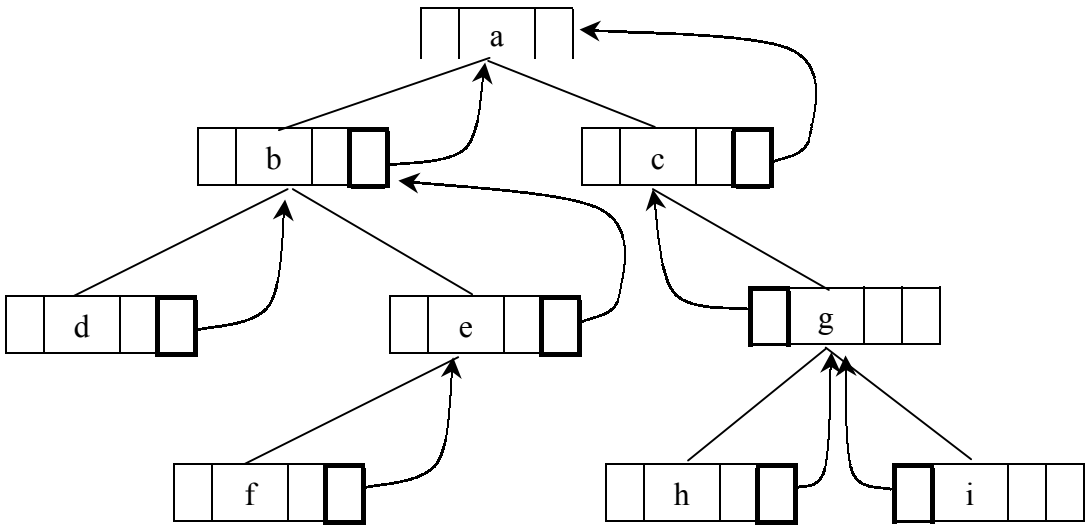

روشهای پیمایش درخت

۱- پیمایش اول عمق (عمقی)

سه روش پیمایش عمقی به شرح ذیل می‌باشد :

		سوم	دوم	اول
1.	(پیش ترتیب) Preorder	فرزند سمت راست	فرزند سمت چپ	ریشه
2.	(پس ترتیب) Postorder	ریشه	فرزند سمت راست	فرزند سمت چپ
3.	(میان ترتیب) Inorder	فرزند سمت راست	ریشه	فرزند سمت چپ

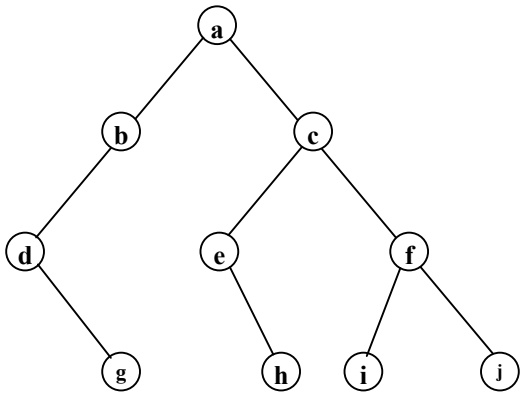

Preorder = a b d g c e h f i j

Postorder = g d b h e i j f c a

Inorder = d g b a e h c i f j

الگوریتم پیمایش عمقی به روش Inorder

```
Void  Inorder  ( Tree * T )
{
      if ( T ! = Null )
      {
            Inorder ( T → Lchild ) ;
            C out << T → data ;
            Inorder ( T → Rchild );
      }
}
```

الگوریتم پیمایش عمقی به روش Preorder

```
Void  Preorder  ( Tree * T )
{
      if ( T ! = Null )
      {
            C out << T → data ;
            Preorder  ( T → Lchild ) ;
            Preorder  ( T → Rchild );
      }
}
```

الگوریتم پیمایش عمقی به روش Postorder

```
Void  Postorder ( Tree * T )
{
      if ( T ! = Null )
      {
            Postorder ( T → Lchild ) ;
            Postorder ( T → Rchild );
            C out << T → data ;
      }
}
```

درخت متناظر با عبارت infix

عبارت infix زیر را در نظر می‌گیریم.

$$\left(a+b/\left(c\uparrow 2\right)\times\left(b-c\right)/\left(f\uparrow\left(h-3\right)+5\right)\right)$$

هر عبارت infix یک درخت دودویی دارد.

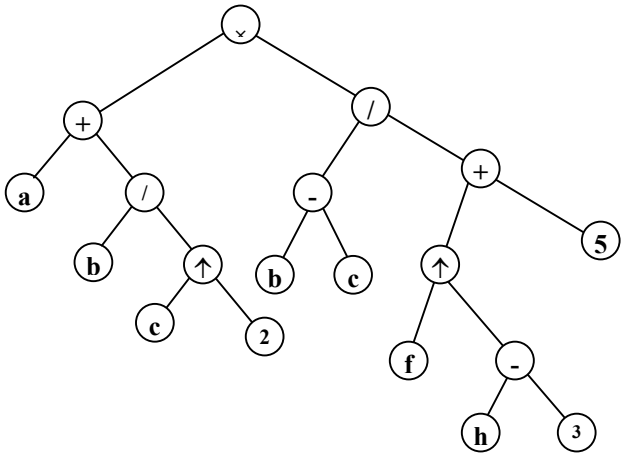

$$Inorder = a + b / c \uparrow 2 \times b - c / f \uparrow h - 3 + 5$$

این همان عبارت infix بدون در نظر گرفتن پرانتزها است.

$$Preorder = \times + a / b \uparrow c2 / - bc + \uparrow f - h35$$

این همان عبارت prefix بدون در نظر گرفتن پرانتزها است.

$$Postorder = abc2 \uparrow / + bc - fh3 - \uparrow 5 + / \times$$

این همان عبارت postfix بدون در نظر گرفتن پرانتزها است.

۲- پیمایش اول سطح (سطحی)

```
Void Levelorder ( Tree * T )
{
    while ( T )
    {
        C out << T → data ;
        if ( T → Lchild ) addqueue ( T → Lchild ) ;
        if ( T → Rchild ) addqueue ( T → Rchild ) ;
        T = delqueue ( ) ;
    }
}
```

درخت جستجوی دودویی BST (Binary Search Tree)

ساختمان داده‌هایی که تا کنون بررسی شده‌اند هر یک دارای نقاط ضعفی هستند. مثلاً درج در آرایه مرتب مستلزم شیفت دادن داده‌ها و در نتیجه کندتر شدن الگوریتم است. پیمایش‌های مختلف روی لیست‌های پیوندی نیز بصورت خطی انجام می‌شود که هزینه انجام اعمال را بالا می‌برد. درخت‌های جستجوی دودویی راهکاری پیشنهاد می‌کنند که هزینه انجام اعمال اصلی مانند حذف ، اضافه و جستجو با زمان متوسط بهتری انجام می‌شود. این زمان برابر است با ارتفاع درخت که از Log_2^n تا n متغیر است. ترتیب ورود عناصر یا کلیدها برای تشکیل درخت BST از آنها کاملاً مؤثر است. کلیدهای یکسان با ترتیب متفاوت ، درخت‌های BST متفاوتی ایجاد می‌کنند.

17 20 25 40 4 8 7 13 16

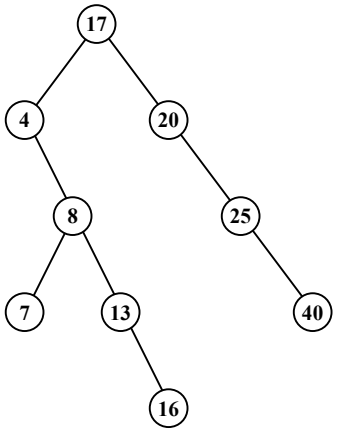

40 20 4 8 13 7 17 25 16

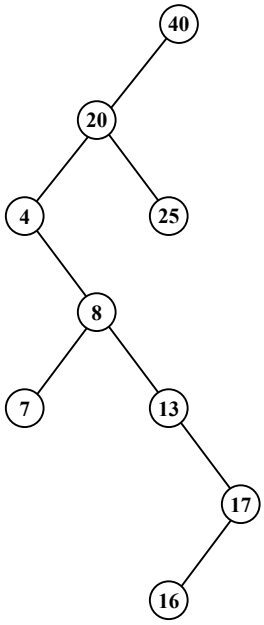

اگـر درخـت BST را بصـورت inorder پـیمایش کنـیم در خروجـی لیسـت مرتب صعودی خواهیم داشت.

هزینه ساخت یک درخت دودویی BST از یک آرایه n تایی ورودی (نامرتب) $n \times Log_2^n$ است.

الگوریتم جستجو در یک درخت دودویی BST

```
int  BSTSearch ( node * T , int * x )
{
        int founded = 0 ;
        if ( T )
        {
                if ( T → data < x )
                        founded = BSTSearch ( T → Right , x ) ;
                else if ( T → data > x )
                        founded = BSTSearch ( T → Left , x ) ;
                else founded = 1 ;
        }
        return founded ;
}
```

مثال : می‌خواهیم ببینیم عدد ۱۳ در درخت زیر وجود دارد یا خیر؟

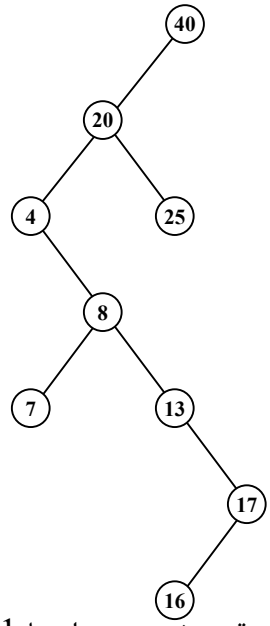

(13) ← T	x = 13	F = ~~0~~ = 1
(8) ← T	x = 13	F = ~~0~~ = BSTSearch (13 , 13)
(4) ← T	x = 13	F = ~~0~~ = BSTSearch (8 , 13)
(20) ← T	x = 13	F = ~~0~~ = BSTSearch (4 , 13)
(40) ← T	x = 13	F = ~~0~~ = BSTSearch (20 , 13)

خروجی = founded = 1

وقتی خروجی برابر با 1 باشد یعنی داده پیدا شده و در صورتیکه 0 باشد یعنی داده پیدا نشده است.

الگوریتم اضافه کردن داده به درخت دودویی BST

```
Void  insertBST ( node * T , int x )
{
        node * p , * q , * S ;
        p = new (node) ; p → data = x ;
        p → Right = Null ; p → Left = Null ;
        S = T ;
        While ( S && S → data != x )
        {
                if ( S → data > x ) { q = S ; S = S → Left ; }
                else if ( S → data < x ) { q = S ; S = S → Right ; }
        }
        if ( !S ) if ( q → data > x ) q → Left = p ;
                else q → Right = p ;
}
```

حذف

بـرای حـذف یک گره از درخت جستجو دودویی ابتدا باید آن گره را در درخت BST پیدا کنیم. حال یکی از وضعیتهای زیر رخ می‌دهد :

۱- اگـر گـره مـورد نظـر برگ باشد حذف می‌شود یعنی حافظه گرفته شده برای گره آزاد شده و اشاره‌گر پدرش Null می‌شود.

۲- اگـر گـره حـذف شدنی فقط یک فرزند داشته باشد فرزند آن گره جایگزین گره حذف شدنی می‌گردد و یا می‌توان مورد بعدی را انجام داد.

۳- اگـر گـره دارای دو فـرزند باشد یک قدم به راست و سپس آنقدر به چپ می‌رویم تا به Null برسـیم و یـا بـرعکس یک قدم به چپ و سپس آنقدر به راست می‌رویم تا به Null برسیم. با دنـبال کردن هر یک از حالات فوق گره آخر را جایگزین گره حذف شدنی کرده و حافظه آنرا آزاد می‌کنیم.

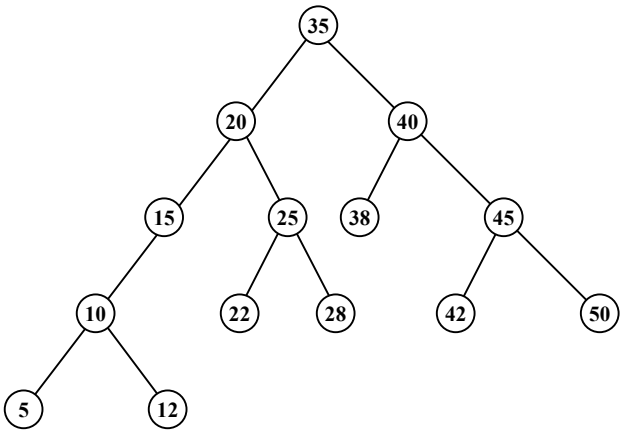

- اگـر بخواهـیم گره شماره ۴۰ را حذف کنیم هم می‌توانیم گره شماره ۳۸ و هم می‌توانیم گره شماره ۴۲ را جایگزین آن کنیم.
- اگـر بخواهـیم گره شماره ۲۰ را حذف کنیم هم می‌توانیم گره شماره ۱۵ و هم می‌توانیم گره شماره ۲۲ را جایگزین آن کنیم.
- اگـر بخواهـیم گره شماره ۱۵ را حذف کنیم هم می‌توانیم گره شماره ۱۰ و هم می‌توانیم گره شماره ۱۲ را جایگزین آن کنیم.

درخت heap (کپه)

درختـی اسـت دودویـی کامل (Complete) که تعداد موجود در هر گره از مقدار موجود در گره‌های فـرزندانش کوچکـتر نباشـد. ایـن کـپه ، کـپه بیشـترین (maxheap) اسـت. در صورتیکه در درخت دودویـی کامل مقدار هر گره از مقدار گره فرزندانش بیشتر نباشد کپه کمترین (minheap) خواهیم داشت.

maxheap

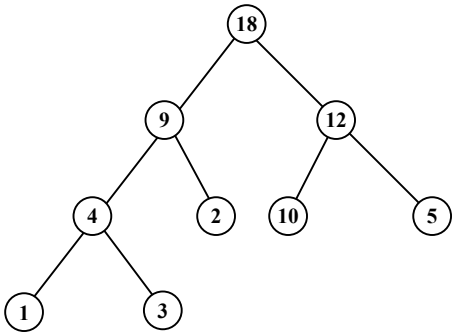

minheap

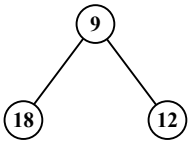

در maxheap بزرگترین عنصر را می‌توان با مرتبه زمانی $O(1)$ بدست آورد (یعنی بدون محاسبه زیرا ریشه درخت بزرگترین عنصر است) و متقابلاً در minheap کمترین عنصر را می‌توان با مرتبه زمانی $O(1)$ بدست آورد (در این حالت نیز کمترین عنصر همان ریشه درخت است).

افزودن داده به درخت heap

برای افزودن داده جدید به درخت heap داده جدید را در انتهای لیست آرایه قرار می‌دهیم (توجه اینکه درخت heap را درون آرایه نگهداری می‌کنیم). روال زیر تا رسیدن به ابتدای آرایه و یا بر قرار بودن شرط درخت heap انجام می‌شود :

- ✓ داده موجود در خانه i (برای اولین بار آخرین عنصر آرایه) با پدر خویش در خانه $\frac{i}{2}$ مقایسه می‌شود. در صورت جابجایی مجدداً این مقایسه برای خانه جدید ($\frac{i}{2}$) انجام می‌گردد. این روش را افزودن به طریقه درج در heap می‌نامند.
- ✓ درج در درخت heap برای هر عنصر با مرتبه زمانی Log_2^n انجام می‌شود.

درخت زیر را در نظر بگیرید :

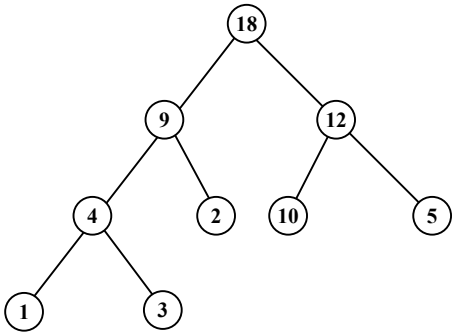

آرایه این درخت به شکل زیر خواهد شد.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
18	9	12	4	2	10	5	1	3

حال می‌خواهیم داده شماره 8 را به این آرایه اضافه کنیم و درخت heap نیز برقرار باشد.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
18	9	12	4	~~2~~	10	5	1	3	~~8~~
18	9	12	4	8	10	5	1	3	2

حال می‌خواهیم ابتدا داده شماره 7 و سپس داده شماره 25 را به آرایه اضافه کنیم.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
18	9	12	4	8	~~10~~	5	1	3	2	7	~~25~~
18	9	~~12~~	4	8	~~25~~	5	1	3	2	7	10
~~18~~	9	~~25~~	4	8	12	5	1	3	2	7	10
25	9	18	4	8	12	5	1	3	2	7	10

چون داده شماره 7 بر سر جای خود درست قرار گرفته است پس آنرا دست نمی‌زنیم و فقط داده شماره 25 را آنقدر جابجا کرده تا درخت heap برقرار باشد.

روش ساخت درخت دودویی heap به روش جوان‌ترین پدر

در ایجاد کپه به روش جوان‌ترین پدر ابتدا همه n عنصر ورودی را در یک آرایه قرار دهید. سپس از پائین درخت شروع کرده ، هر پدر و فرزندانش را بصورت کپه تنظیم می‌کنیم و به سمت بالا (ریشه) حرکت می‌کنیم. همینطور که به سمت ریشه می‌رویم زیردرخت‌ها بصورت کپه درآمده‌اند. در این روش چون برگها خودبخود به تنهایی یک heap هستند باید از جوان‌ترین پدر شروع کنیم که اگر عناصر آرایه i تا باشند از عنصر $\frac{i}{2}$ شروع می‌کنیم.

مثال : درخت زیر را به روش جوان‌ترین درخت به صورت درخت دودویی heap درآورید.

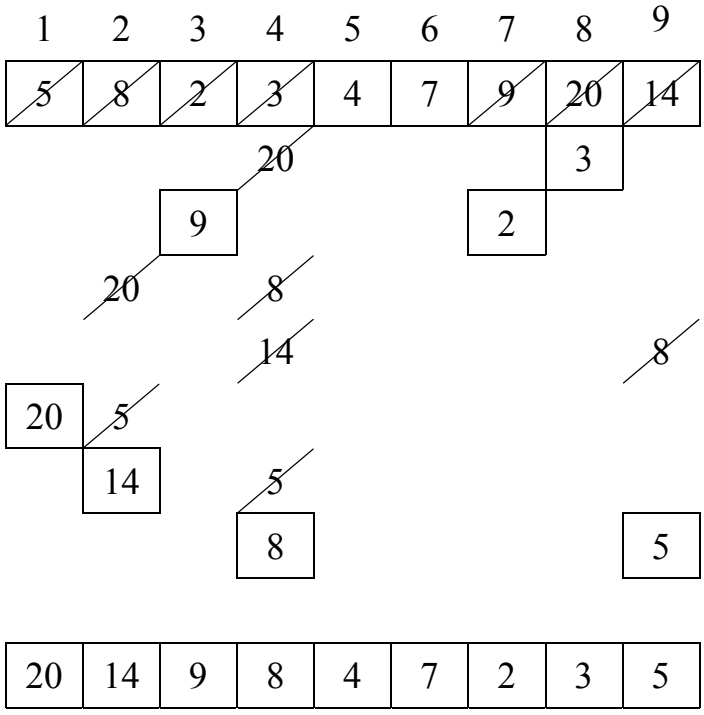

1	2	3	4	5	6	7	8	9
20	14	9	8	4	7	2	3	5

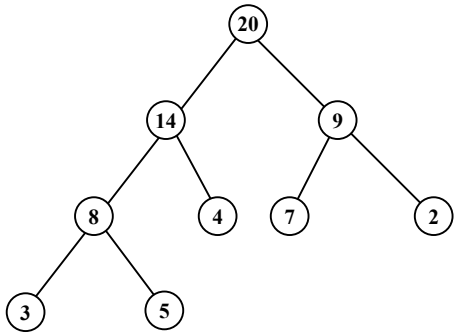

مثال : آرایه زیر را به روش درج بصورت درخت heap بنویسید.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
5	8	2	3	4	7	9	20	14

5	8							
8	5	2	3	4	7			
8	5	7	3	4	2	9		
8	5	9	3	4	2	7	20	
8	5	9	20	4	2	7	3	14
9	5	8	20	4	2	7	3	14
9	20	8	5	4	2	7	3	14
9	20	8	14	4	2	7	3	5
20	9	8	14	4	2	7	3	5
20	14	8	9	4	2	7	3	5

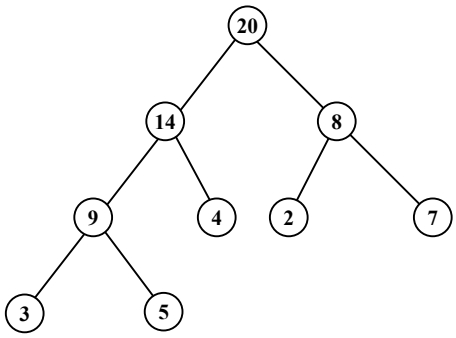

حذف یک عنصر

برای حذف یک عنصر از درخت heap ، ریشه درخت خارج شده و داده آخر به جای آن قرار می‌گیرد. سپس از ابتدای آرایه (i =) شروع می‌کنیم و بین 2i و 2i + 1 عنصر ماکزیمم را در صورت لزوم با عنصر i عوض می‌کنیم. به همین ترتیب جابجایی انجام گرفته تا زمانیکه به انتهای آرایه برسیم (یک گره فرزندی نداشته باشد).

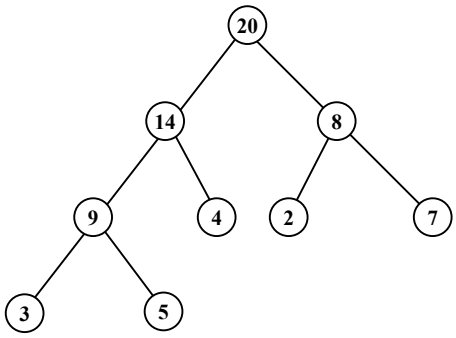

1	2	3	4	5	6	7	8	9
~~20~~	14	9	8	4	7	2	3	~~5~~
~~5~~	~~14~~	9	8	4	7	2	3	
14	~~5~~	9	~~8~~	4	7	2	3	
14	8	9	5	4	7	2	3	
14	8	9	5	4	7	2	3	

در این مثال عنصر 20 را حذف کرده و عنصر 5 را جایگزین کرده و بقیه مراحل ساخت درخت heap را انجام داده‌ایم.

سؤال : تابع f چه کاری انجام می‌دهد؟

```
int f (node * T )
{
        int L , r ;
        if ( T )
        {
                L = f ( T → Left ) ;
                R = f ( T → Right ) ;
                if  L > r  return  L + 1 ;
                else return  r + 1 ;
        }
        return  0 ;
}
```

جواب : ارتفاع درخت را نشان می‌دهد.

سؤال : تابع f چه کاری انجام می‌دهد؟

```
node  * f ( node * T )
{
        node  * r , * s , * q ;
        q = Null ;
        if ( T )
        {
                r = f ( T → Left ) ;
                s = f ( T → Right ) ;
                q = New ( node ) ;
                q → Left = r ;
                q → Right = s ;
                q → data = T → data ;
        }
        return  q ;
}
```

جواب : از یک کپی تهیه می‌کند.

سؤال : تابع g چه کاری انجام می‌دهد؟

```
int  g ( node * T )
{
        if ( T )
        {
                if ( ! T → Left ) && ( ! T → Right )
                        return  1 ;
                else
                        return ( g ( T → Left ) + g ( T → Righe ) + 1 ) ;
        }
        return  0 ;
}
```

جواب : تعداد گره‌ها را چاپ می‌کند.

سؤال : تابع h چه کاری انجام می‌دهد؟

```
int  h ( node * T )
{
        if ( T )
        {
                if ( T → Left = = Null ) && ( T → Right = = Null )
                        return  1 ;
                else
                        return ( h ( T → Left ) + h ( T → Righe ) ) ;
        }
        return  0 ;
}
```

جواب : تعداد برگها را چاپ می‌کند.

سؤال : پیمایش Inorder و Preorder زیر را داریم. درخت دودویی آنرا تشکیل داده و پیمایش Postorder آنرا بنویسید.

Inorder : E A C K F H D B G

Preorder : F A E K C D H G B

Postorder : E C K A H B G D F

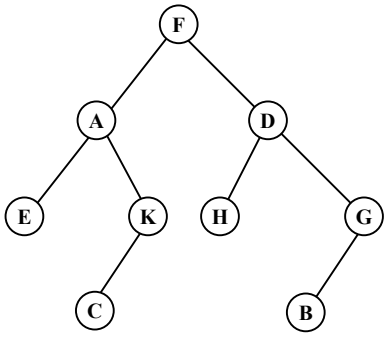

سؤال : پیمایش Inorder و Postorder زیر را داریم. درخت دودویی آنرا تشکیل داده و پیمایش Preorder آنرا بنویسید.

Inorder : C B A E F H I D G

Postorder : C A B F I D G H E

Preorder : E B C A H F G D I

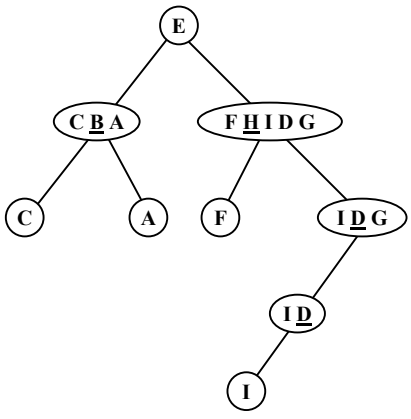

سؤال : درخت maxheap آرایه زیر را از دو روش درج و جوان‌ترین پدر بدست آورید.

1	2	3	4	5	6	7	8
~~10~~	15	~~22~~	~~4~~	11	~~23~~	~~19~~	~~14~~

به روش جوان‌ترین پدر

14 4
~~23~~ ~~22~~ ~~19~~
23 15 ~~10~~
22 10 19

23	15	22	14	11	10	19	4

1	2	3	4	5	6	7	8
10	15	22	4	11	23	19	14

به روش درج

~~10~~ ~~15~~
~~15~~ 10 ~~22~~
22 ~~10~~ 15 4 ~~11~~
22 11 ~~15~~ 4 10 ~~23~~
22 11 23 ~~4~~ 10 15 19 ~~14~~
~~22~~ 11 ~~23~~ 14 10 15 19 4
23 ~~11~~ 22 ~~14~~ 10 15 19 4
23 14 22 11 10 15 19 4

23	14	22	11	10	15	19	4

منابع :

۱. درس و کنکور ساختمان داده ها (ارشد)، حمید رضا مقسمی، انتشارات گسترش علوم پایه
۲. http://mohandesyar.com
۳. www.aghazeh.com